

OBAVJEŠTAJNA PRIPREMA BOJNOG POLJA

RASPRAVE I ISKUSTVA

**PIREDIO:
PUKOVNIK STANISLAV LINIĆ**

[OBAVJEŠTAJNA PRIPREMA BOJIŠTA]

IZVOR:

**INTELLIGENCE PREPARATION OF THE BATTLEFIELD
NEWSLETTER NO 96-12**

UNITED STATES ARMY COMMAND AND GENERAL STAFF COLLEGE

Prepared by Eloisa Green, CALL, Ft Leavenworth, Kansas

17. Januar 1997.

PRIJEVOD:

PUKOVNIK STANISLAV LINIĆ

G2 V.ZP OS RH

Rijeka, 28. listopad 2001

OBAVJEŠTAJNA PRIPREMA BOJIŠTA

SADRŽAJ

1. Doktrinarni pregled
2. OPB i Proces vojnog odlučivanja
3. Zapovjednikova uloga u procesu OPB
4. OPB i proces prikupljanja podataka
5. OPB i process odabira ciljeva
6. Integracija stožera i process obuke

1. DOKTRINARNI PREGLED

Obavještajna priprema bojišta je sustavan, kontinuiran proces analiziranja neprijatelja i okoline.

OPB podupire stožerne prosudbe i proces vojnog odlučivanja. Proces pomaže zapovjednicima u primjeni i maksimiranju borbene moći na kritičnoj točki u vremenu i prostoru na bojištu.

Doktrinarni principi su jasni i primjenjivi na sve situacije i na svim razinama.

Taktika, tehnike i procedure primjene OPB mogu varirati u skladu sa borbenom zadaćom, neprijateljem, terenom, ljudstvom i vremenom koje je na raspolaganju.

Doktrinarni principi OPB služe:

1. Ocjeni efekata bojišta na naše i neprijateljske operacije
2. Određivanju neprijateljskih mogućih inačica djelovanja (NID) i uređivanju istih po redoslijedu mogućnosti ostvarenja
3. Identifikaciji ključnih neprijateljskih sredstava za svaku NID (visokovrijedne ciljeve-VVC) i gdje će se oni pojaviti na bojnog polju (područje interesa cilja-PIC)
4. Identifikaciji aktivnosti ili nedostatka aktivnosti i lokacija gdje će se one dogoditi što pomaže odrediti koja NID je prihvaćena od strane neprijatelja tj koji će NID neprijatelj najvjerojatnije upotrijebiti.

OPB pomaže u postizanju:

1. Identifikacije činjenica i pretpostavki o okružju bojnog polja i neprijatelju-što poboljšava kvalitet stožernog planiranja i razvoja naših ID.
2. Osiguravanja osnove za usmjeravanje obavještajnog rada i sinkronizacije koja podržava ID odabranu od strane zapovjednika
3. Kompletiranja stožerne sinkronizacije i ostalih stožernih procesa

Četiri koraka OPB su:

1. Definiranje okruţja bojnog polja
2. Opisivanje efekata bojnog polja
3. Procjena neprijatelja
4. Određivanje neprijateljske inačice djelovanja (NID)

Definiranje okruţja bojnog polja.

- a. Identifikacija karakteristika okruţja.
- b. Uspostava prostora bojnog polja.
- c. Identifikacija nepoznanica.
- d. Ocjena postojeće baze podataka.

Opisivanje efekata bojnog polja.

- Analiziranje okruţja bojnog polja.
- Analiza terena

Ocjena vojnih aspekata terena bojnog polja da bi se odredili njegovi efekti. Upotrebljavajte ključnu riječ **OCOKA**.

Uzimaju se u obzir **svi faktori kada se analizira teren, ali se fokusira samo na ključne i relevantne.**

S2 mora objasniti značaj i svrhu ključnog terena. Što taj teren znači i što će činiti za onoga koji ga posjeduje.

Moţda je taj teren stjecište svih neprijateljskih avenija prilaza ili je jedini prolaz ka cilju. Ako to ne učini zapovjednik onda S2 treba spomenuti odlučujući teren ili ga barem predložiti.

O - *Observations and fields of fire* (**opservacije i polja topničke paljbe**)

C - *Cover and concealment* (**pokrov i zaštita**)

O - *Obstacles* (**prepreke**)

K - *Key terrain*(**ključni teren**)

A - *Avenues of approach* (**avenije prilaza**)

- **Analiza vremena**

analizirajte vojne aspekte vremena

- **vidljivost,**
- **vjetar,**
- **oblačnost i magla,**
- **padavine,**
- **temperature i vlažnost**

Uvjerite se da ste pokrili direktne i indirektne efekte.

- **Analiza ostalih karakteristika**

Analiza svih aspekata okruženja koje mogu utjecati na našu uli neprijateljsku ID a nisu još ugrađene u analizu vremena ili terena

- logistička infrastruktura,
- populacija,
- demografija,
- ekonomija i
- politika i sl.

Ovo je veoma važno kada analizirate bojište u konfliktima niskog intenziteta i operacijama koje nisu ratne. Npr. Gustina naseljenosti će mnogo više otkriti ovdje od standardne kombinirane modificirane folije prepreka.

- **Opis efekata** na naše i neprijateljske mogućnosti i ID.

Ocijenjivanje neprijatelja.

- Ažurirajte ili kreirajte **neprijateljski model**. Prikazuje se kako neprijateljske snage uobičajeno izvode operacije pod idealnim uvjetima.

Idealno, ovo bi trebalo biti urađeno prije početka djelovanja.

- Pretvaranje neprijateljske doktrine u neprijateljski doktrinarni model
- Opis neprijateljske taktike i njegovih opcija
- Identifikacija visoko vrijednih ciljeva
- Identifikacija neprijateljevih mogućnosti

Odredjivanje NID

- **Identifikacija očekivanih ciljeva i željenog završnog stanja za neprijateljsko zapovijedanje jednu razinu iznad naše.**

Kako identificiramo očekivane ciljeve na svakoj razini zapovijedanja, ponavljamo proces za slijedeću podređenu razinu, radeći prema dolje do dvije razine ispod naše. U nekim slučajevima, u sukobima niskog intenziteta, S2 mora ići još i niže od toga. Iskustvo indicira da S2 bojne mora jasno objasniti zapovjednicima satnija i stožernim časnicima bojne borbenu zadaću i namjeru elemenata malih kao što su timovi od dva ili tri čovjeka, kada ti timovi igraju značajnu ulogu na bojištu. Primjeri ovih timova mogu biti:

- **snajperski timovi** koji teže da ometu pripreme za obrambenu operaciju,
- **mali timovi koji postavljaju minska polja** radi ometanja logističke operacije
- **Neprijateljski timovi koji vrše izviđanje i pripremaju teren** za napad jačih snaga.

U svakom od ovih slučajeva timovi imaju borbenu zadaću koja može značajno utjecati na uspjeh NOS-a i oni upravo zato zaslužuju analiziranje i spominjanje od strane S2

- **Identificirati sve moguće NID.**

Svaka NID mora proći slijedeći **kriterij**:

- prihvatljivost,
- provedivost,
- prikladnost,
- jedinstvenost i
- sukladost doktrini.

U mnogim slučajevima, stožer neće imati vremena razvijati sve moguće NID. S2 treba fokusirati proces vojnog odlučivanja kroz situacijski model koji identificira, kao minimum, najopekivaniju i najopasniju NID

- **Ocijeniti i prioritizirati svaku NID.**

Identificirati jakosti, slabosti, gravitacijsko središte i odlučujuću točku i usporediti sa ostalim NID. Većina snaga će odabrati NID koji iskorištava okružje bojnog polja sa više prednosti dok smanjuje rizik.

- Razvoj svaku NID do detalja polazeći od **zadaće, neprijatelja, terena, vlastitih snaga i dostupnog vremena.**

➤ **Svaka analiza NID mora obuhvaćati:**

- **ŠTO:**tip operacije
- **KADA:**vrijeme kada će akcija početi
- **GDJE:**sektore, zone, ose napada, avenije prilaza i ciljeve
- **KAKO:**metode kojima će neprijatelj upotrijebiti svoje snage i sredstva
- **ZAŠTO:**cilj ili željeno završno stanje

- **Svaka NID sastoji se od**
 - situacijskog modela,
 - opisa taktike i mogućnosti i
 - liste visokovrijednih ciljeva.

Situacijski model treba prikazati sve **neprijateljske umnoživače borbene moći**, kao npr, PZO,ABKO, zrakoplovstvo i inženjeriju.

• **Identifikacija zahtjeva za prikupljanje podataka**

Dizajniranje svoje strategije prikupljanja podataka koja će nam pomoći da utvrdite koju NID je neprijatelj usvojio i upotrebljava.

Strategija prikupljanja podataka **mora podržavati zapovjednikovu namjeru**. Plan prikupljanja podataka mora se koncentrirati na razlike između NPI i indikatora za svaku NID. Ovo pomaže S2 da uporabi svoja limitirana sredstva i snage na način da osigura najkritičnije informacije. NPI, vremenske fazne crte i indikatori formiraju osnovu DOGAĐAJNOG MODELA (DOGMOD), vodiča za Plan prikupljanja podataka i Plan izviđanja i nadzora.

DOGMOD govori S2 gdje prikupljati informacije i koji indokatori će mu potvrditi ili ne vjerodostojnost SITUACIJSKOG MODELA (SITMOD).

Ključno za zapamtiti o OPB je da je to kontinuiran proces.

Ovo **nije napor samo za određeno vrijeme**. Stožer mora stalno analizirati sve događaje koji se dešavaju i ažurirati OPB koliko je to potrebno. Ako se to ne čini, zapovjednik i stožer će razvijati našu ID koja se bazira na lošim procjenama i pretpostavkama..

2. OPB I PROCES VOJNOG ODLUČIVANJA

Zapovjednici i stožeri upotrebljavaju proces vojnog odlučivanja da bi odabrali ID i razvili operativni plan, operativne zapovijedi ili pripremne zapovijedi i u njih ugradili ID.

Rezultati i produkti OPB su važni elementi PROCESA VOJNOG ODLUČIVANJA.

Glavni naponi OPB dešavaju se prije i tijekom prvih pet koraka Procesu vojnog odlučivanja.

RAŠČLAMBA ZADAĆE

Tijekom ovog procesa, OPB omogućuje zapovjedniku da pretpostavi činjenice o bojištu i da napravi pretpostavke o interakciji naših i neprijateljskih snaga na njemu. Ovaj opis efekata bojišta identificira ograničenja i prilike za naše moguće ID.

Procjena neprijatelja daje detaljnu informaciju o :

- 1. neprijateljskom rasporedu,**
- 2. posljednjim aktivnostima,**
- 3. opremi i**
- 4. organizacijskim mogućnostima**

tako da stožer može kompletirati svoje stožerne prosudbe i planove.

NID, model razvijen u četvrtom koraku OPB daje osnovu za formuliranje naše ID i kompletiranje obavještajne prosudbe.

Proces OPB identificira svaki kritični nedostatak u zapovjednikovom poznavanju okružja bojišta ili neprijateljske situacije. Kao dio njegovih početnij smjernica za planiranje, zapovjednik upotrebljava ove nepoznanice kao vodič za uspostavu njegovih POČETNIH OBAVJEŠTAJNIH ZAHTEVA (POZ).

Za raščlambu zadaće, S2 osigurava moguće NID (više situacijskih modela) i listu visokovrijednih ciljeva za svaku NID za slijedeći korak: Razvoj ID

ŠTO AKO S2 NE IZRADI MODIFICIRANU KOMBINIRANU FOLIJU PREPREKA (MKFP) za raščlambu zadaće?

Ako S2 ne neglašava dovoljno faktore OCOKA kod provođenja analize terena pa kao rezultat toga vitalne informacije iz ove analize nisu inkorporirane u Proces vojnog odlučivanja. S2 pokušava običi mnoge kritične aspekte terena koji imaju značajan utjecaj na vojne operacije. Neprijateljske avenije prilaza koje vode u naše sektore ne identificiraju

1. potencijalna područja boja.,
2. vatrene vreće,
3. teren koji je moguće braniti i
4. posebne sustave ili pozicije posebne opreme.

Analiza terena nije identificirala gdje su manevarske snage najosjetljivije na naprijateljsvo osmatranje i paljbe.

Kao rezultat toga zapovjednik ne može vidjeti kako će neprijatelj iskoristiti teren u svoju korist ili kako on može upotrijebiti naše snage da bi iskoristio prilike koje pruža taj isti teren.

S2 treba razviti analizu terena prije uporabe postrojbe. S2 treba konsultirati sa nadređenim zapovjedništvom za produkte analize terena. **Produkti analize terena trebaju pokrivati potencijalno područje operacija i područje interesa.** Brigade i bojne trebaju naučiti da komuniciraju i dijele svoje produkte tako da se isti produkti ne razvijaju odvojeno.

Produkti analize terena razvijeni u mirnodopskoj situaciji trebaju biti osnovne Kombinirane modificirane folije prepreka koje se fokusiraju na

1. mobilnost,
2. avenije prilaza,
3. crte komunikacija,
4. prepreke.

Dalako ove osnovne folije su nekompletne. Jednom kada je Područje djelovanja identificirano S2 može uzeti osnovnu foliju prepreka i pročistiti je. On može koncentrirati svoje napore na manje komadiće terena koji će imati utjecaja na nadolazeću borbenu zadaću.

S2 može identificirati područja koja su najpogodnija za :

1. Potencijalna područja boja,
2. Borbene položaje
3. Položaje paljbenih sustava
4. Linije infiltracije
5. Područja gdje su neprijateljeve snage osjetljive na osmatranje i paljbu.

Na kraju, veoma je važno za S2 **izlaziti na teren i osmatrati određeni teren** da bi potvrdio ili ne potvrdio rezultate analize terena. Analiza terena pomoću zemljovida može biti dobra ali ne i dovoljna. Ovo izviđanje je veoma lako izvesti u obrani ali je u napadu mnogo teže i opasnije.

S2 ponekad ne razvija kompletan neprijateljski model

Neprijateljski model se sastoji od tri različita dijela:

1. Doktrinarnog modela
2. Opisa neprijateljske taktike i mogućnosti i
3. Liste visokovrijednih ciljeva

U mnogim neprijateljskim modelima S2 izbjegne opisivanje taktike i mogućih djelovanja neprijatelja kao i visokovrijedne ciljeve. S2 mora biti svjestan da **visokovrijedni ciljevi ne mogu biti određeni dok nije poznata neprijateljska zadaća**. Ovo može zahtijevati od **S2 da razvije setove visokovrijednih ciljeva za različite neprijateljske zadaće**.

S2 treba razviti vrijedne neprijateljske modele, upotrebljavajući korake 1-3 OPB prije bojevog djelovanja. Ako je neprijatelj poznat, tada je doktrinarni model i iskustveni podaci dovoljni.

Ako je neprijatelj nov i nepoznat, S2 će možda morati razvijati i ažurirati neprijateljski model kad informacije postanu dostupne.

U mnogim slučajevima, ovo mora biti napravljeno na bojnopolju. Ovaj pristup treba sačuvati S2 vrijedno vrijeme kasnije tijekom procesa vojnog odlučivanja. Postojeća literatura o doktrinarnim modelima za neprijatelja je vrijedan izvor.

Dakle, S2 treba **razviti svoje modele neprijateljskog djelovanja (doktrinarne modele, opis doctrine i taktike, visokovrijedne ciljeve)** na folijama koje mogu biti upotrebljavane tijekom raščlambe zadaće. Sa svim mogućim opcijama koje neprijatelj može pokušati, obim posla koji ovaj pristup zahtijeva je vrlo velik. Međutim, beneficije su velike. Za pričuvene planove proces je isti. S2 bi trebao imati dobru zamisao o

potencijalnim pričuvnim područjima u koje njegova postrojba može biti poslana i u kojima može biti upotrebljena.

Ovaj proces može ići i korak dalje sa razvijanjem situacijskih modela u mirnodopskim uvjetima. Ako su tri komponente neprijateljskog modela i područje djelovanja poznate, S2 može razviti moguće kombinacije situacijskih modela za svaki borbenu zadaću prije borbene uporabe, dopunjavajući ih sustavno, i vraćajući im se tijekom raščlambe zadaće.

Za S2 je važno da shvati da **razvoj neprijateljskog modela ne treba pasti isključivo na njegova leđa**. Nadređeni G2, koji je bolje opskrbljen i popunjen ljudstvom i ima više vremena na raspolaganju da uspješno obavi ovu važnu analizu, treba igrati glavnu ulogu u razvoju ovih neprijateljskih modela. S2 treba pročišćavati ove modele ako i kada je to potrebno.

ŠTO AKO S2 NE IZRAĐUJE VIŠE SITUACIJSKIH MODELA DOVOLJNO BRZO SA DOVOLJNO DETALJA

S2 se uobičajeno koncentrira na samo jedan situacijski model tijekom raščlambe zadaće što nije dobro. Ponekad S2 izradi više od jednog SM ali samo je jedan potpuno razvijen. Podnoseći samo jedan ozviljan SM, S2 ne predstavlja puni obim neprijateljevih taktičkih opcija. S2 rijetko izradi potpuno kompletne SM. SM obično nedostaju potrebni detalji koji bi prikazali puni spektar neprijateljevih borbenih operativnih sustava. Oni također ne prikazuju sve neprijateljeve uvećivače borbene moći. Bez jednog točnog prikaza kako će neprijatelj uporabiti svoje snage, naš zapovjednik ima teškoća u izračinavanju snage a te kako i kada će neprijatelj uporabiti svoje snage. Naš zapovjednik također ima teškoća i u izračunavanju broja i tipa oružja koje će neprijatelj uporabiti na kritičnoj točki da bi ostvario svoju namjeru.

S2 treba razviti puni set NID. Međutim obzirom da sve zadaće imaju vremenska ograničenja, on treba razviti najmanje dvije neprijateljske ID, najvjerojatniju i najočekivaniju, sa svojim SITMOD-om.

Dosadašnje iskustvo pokazuje da većina stožera ima vremena provesti ratnu igru protiv samo jedne NID najvjerojatnije ili najočekivanije. Uobičajeno je da S2 brifira zapovjednika sa obe inačice a zapovjednik odlučuje koja će od njih biti provedena kroz ratnu igru.

Svaka NID koja je razvijena mora sadržavati slijedeće:

- ***TKO?-koji element***
- ***ŠTO?-tip operacije***
- ***KAD?-vrijeme kada će akcija početi***

- **GDJE?-sektori,zone,ose napredovanja,avenije prilaza, ciljevi**
- **KAKO?-metod koji će neprijatelj uporabiti da upotrijebi svoje snage (glavni napor,pomoćni napor, shema manevra,paljbe i potpora)**
- **ZAŠTO?- cilj i završno stanje koje neprijatelj očekuje da će postići (u osnovi set neprijateljsevih manevarskih grafika sa zamisli za borbena djelovanja i visokovrijednim ciljevima)**

Neprijateljski DOGMOD će uveliko pomoći u odlučivanju gdje će neprijatelj ući u naš borbeni prostor. S2 treba pokušati, ukoliko to vrijeme dozvoljava, da kompletira događajni modele i sprezi sa situacijskim modelima.

Neprijateljski DOGMOD mora biti napravljen na posebnim folijama za svaku NID i da prikazuje najmanje slijedeće:

- **Vremenske fazne crte**
- **Naimenovana područja interesa povezana sa kritičnim događajima**
- **Avenije prilaza u mnogim slučajevima, raspoloživo vrijeme određuje koliko detaljni ovi situacijski modeli mogu biti. Imajući to u vidu S2 se može pomoći sa slijedećim tehnikama da brzi razvije situacijski model:**
- **Razviti neprijateljski model ranije na mirnodopskoj lokaciji što daje S2 širu bazu za opis mogućih neprijateljskih akcija.Ako S2 napravi dobar posao kod kuće situacijski model može se lako napraviti unkorporirajući neprijateljski model sa primjenjivim uvjetima na bojištu.**

S2 treba koncentrirati svoje napore na neprijateljski najvjerojatniju i najopasniju ID. U razvoju ovih NID S2 treba dobiti(pod vođenjem načelnika stožera) **pomoć od ostalih stožernih časnika.**

Stožerni časnici trebaju analizirati svoje posebne oblasti sa obrnutim gledanjem u odnosu na BOS.**Mnogi od stožernih časnika imaju viška vremena tijekom raščlambe zadaće.** Oni treba da pomažu S2 sa njegovim situacijskim modelom.Naprimjer inženjerijski časnik treba pomagati u razvijanju kako će neprijatelj upotrijebiti pojaseve prepreka u obrani ili časnik PZO treba osigurati kako će neprijatelj uporabiti svoja sredstva zračne potpore ili svoje zrakoplovstvo.

S2 može uštedjeti vrijeme i material kombinirajući sve neprijateljske ID i događajni model na jednoj foliji ili grafici. Trik je u tome da se različitim bojama prikaže svaku pojedinu NID kako bi se međusobno razlikovale.S2 treba **startati sa najopasnijom ili najočekivanijom NID i razviti svaku ovisno o raspoloživom vremenu.**

Fokusirajte događajni model na identifikaciju NID koju će vjerojatno neprijatelj usvojiti. Početne aktivnosti na prikupljanju obavještajnih podataka može čekati do poslije provođenja ratne igre. **Nikad ne uzimajte samo jednu NID u ratnoj igri; to nije način da se skrati OPB.** Produkt koji rezultira iz ovog pristupa je veoma različit iz produkata koji su opisani ranije. Dakako, ovaj jedan product, kada je razvijen do kvalitetnih detalja, je opetovano dokazan kao veoma efektivan za mnoge postrojbe.

Zapovjednici i stožeri trebaju biti svjesni da “najvjerojatnija” NID može u stvarnosti postati neprijateljska najmanje očekivana opcija. Npr tijekom brifinga o raščlambi zadaće za našu obranu u sektoru, S2 odlučuje da neprijatelj najvjerojatnija opcija za napad je u sjevernom dijelu našeg sektora. Proces OPB vodi našu ID koja se brani sa glavnim naporom na sjeveru. Uspješno neprijateljsko izviđanje vidi glavninu inženjerijskog napora, posebno rad na postavljanju prerpeka na sjeveru. Neprijateljsko izviđanje izvještava ovu informacija i njihov S2 pretpostavlja da se naš glavni napor dešava na sjeveru i neprijatelj planira napad na naš slabiji južni sector. Neprijatelj može imati početni napad na sjeveru ali je odlučio drugačije kada su njegove izvidničke snage potvrdile naše jakosti na ovom dijelu. S2 mora razmatrati ovaj tip scenarija kada brifira na raščlambi zadaće i objašnjava neprijateljeve opcije. Na ovaj način zapovjednik može ugraditi fleksibilnost u naš plan.

I na kraju S2 mora imati obučenu obavještajnu sekciju koja razumije OPB i proces vojnog odlučivanja. S2 mora upotrebljavati ovu svoju sekciju efikasno ako želi osigurati kvalitet produkata OPB. Slijedi primjer kako sekcija S2 može brzo izraditi više situacijskih i događajnih modela.

Vremenski plan za S2 za razvoj SITMOD-a i DOGMOD-a

Zapovjednik obično daje neku vrstu smjernica poslije raščlambe zadaće u Procesu vojnog odlučivanja (PVO). **Ove smjernice variraju ovisno o zapovjedniku.** Neki zapovjednici daju detaljne i specifične smjernice dok drugi daju samo opće. Veoma često smjernice obuhvaćaju samo manevar. **Zapovjednik treba značajno razmisliti o smjernicama za obavještajni rad.** Struktura njegovih Prioritetnih obavještajnih zahtjeva i Plan izviđanja i nadzora postavljaju okvir rada za obavještajni napor.

Zapovjednici rijetko daju točno određene smjernice za S2 poslije raščlambe zadaće.

Zapovjednikove smjernice služe da fokusiraju stožer na zapovjednikovu namjeru, concept i razmatranja o borbenoj zadaći. Često zapovjednik ispusti posebne smjernice za S2. Vrijedno vrijeme je izgubljeno ako S2 ne

razumije potpuno aspekte neprijatelja koji zaokupljaju zapovjednika (početni Prioritetni obavještajni zahtjevi), zapovjednikovu zamisao o uporabi snaga za izviđanje i nadzor, zapovjednikovu zamisao o odabiru ciljeva i zapovjednikovu namjeru za uporabu naših snaga tako da S2 može predvidjeti zahtjeve za obavještajnu potporu. Sa boljim razumijevanjem zapovjednikove namjere S2 može ispuniti svoju odgovornost u preporučivanju kako upotrijebiti ograničena obavještajna sredstva i snage da bi se najbolje porazio neprijatelj.

Zapovjednici moraju razmotriti sve zahtjeve i vremenska ograničenja sa kojima će se suočiti njihov stožer. Međutim, proces OPB postoji zbog procesa vojnog odlučivanja. Ne treba predvidjeti ovo.

S2 treba postavljati pitanja da bude siguran da razumije zapovjednikovu namjeru id a ima sve potrebne smjernice da nastavi planiranje borbene zadaće. S2 može postaviti određena pitanja koja će mu dozvoliti da krene naprijed u procesu OPB.

Neka od tih pitanja su:

- ***Koja su početna razmatranja i pitanja koja muče zapovjednika u odnosu na neprijatelja?***

Ovo dozvoljava S2 više vremena da obavještajni sustav da odgovore na ova pitanja.

- ***Koji je zapovjednikova zamisao o tome kako će uporabiti sredstva za izviđanje i nadzor?***

Ovo daje S2 bolje razumijevanje o sredstvima koja su dostupna (uključujući i manevarske snage) koja mogu biti upotrebljena za prikupljanje podataka. Ovo također pomaže S2 da razumije koliko vremena će biti na raspolaganju da bi se razvio Plan izviđanja i nadzora.

- ***Koji je zapovjednikov concept ciljanja?***

Ovo daje stožeru dovoljno vremena da identificiraju visokoisplative ciljeve. To pomaže stožeru u razumijevanju zapovjednikove namjere o tome kako on želi se boriti. To uspostavlja sustav kako zapovjednik želi udariti duboko i uništiti neprijatelja ili grupirati svu svoju palbenu moć na kritičnoj točki. Sve ovo pomaže stožeru da provede ratnu igru o predstojećoj bitki.

- ***Koja je zapovjednikova namjera o uporabi vlastitih snaga?***

Ovo pomaže S2 da predvidi zahtjeve za obavještajnu potporu. Jedan primjer ovoga može biti: Ako zapovjednik želi upotrijebiti zrakoplove protiv neprijateljevih dubokih ciljeva, tada S2 treba početi koordinaciju

elektroničke potpore da bi se podržala operacija zagušenja neprijateljeve PZO.

RAZVOJ INAČICA DJELOVANJA

Stožer razvija ID na temelju situacijskog modela i činjenica i pretpostavki koju su identificirane tijekom procesa OPB i raščlambe zadaće.

Inkorporiranje rezultata OPB u razvoj ID osigurava da će svaka ID iskoristiti prilike koje pruža okolina i neprijateljska situacija i da je svaka ID realistična.

Tijekom razvoja ID S2 prioritizira situacijske modele i skicira događajni model ako isti nije bio razvijen tijekom raščlambe zadaće.

ŠTO AKO SE SITUACIJSKI MODEL NE UPOTREBLJAVA ZA RAZVOJ ID ?

Kada stožer razvija ID bez uporabe situacijskog modela rezultat je planiranje koje nije vođeno sa OPB i ID ne iskorištava neprijateljske slabosti. Dakle razvija se ID bez prethodnog poznavanja neprijatelja.

Kada se na upotrebljava situacijski model raščlambe relativne borbene moći i nanošenje početnih snaga ne može se provesti sukladno usvojenom standardnom operativnom postupku.

Dakle stožer mora uzeti u obzir situacijski model koji je razvio S2. S2 mora pripremiti proizvode koji podržavaju učešće cijelog stožera u ovom procesu. Situacijski model na prikladnom zemljovidu možda neće omogućiti stožeru da dobro vide bojište. Možda je bolju metod veća i detaljna **skica glavnog područja boja** na koji je nanešen situacijski model. Ova skica omogućava cijelom stožeru da lako vidi i osigura sve potrebne podatke koji se uključuju u razvoj ID.

Skicu može napraviti obavještajni analitičar ili vojnik dostupan u ranim fazama raščlambe zadaće. Ova skica može također biti upotrebljena kasnije tijekom provođenja ratne igre.

Folija treba biti postavljena preko skice tako da promjene mogu biti napravljane raznim situacijskim modelima.

Događajni model je također veoma uporabljiv za razvoj ID. On pomaže da stožer razumije naše opcije u odnosu sa vremenom. Manje detaljan skeč ili skica može se također uporabiti učinkovito ako nemamo dovoljno vremena na raspolaganju za detaljnu skicu.

USPOREDBA ID (RATNA IGRA)

Tijekom ove faze, S2 i S3 suprotstavljaju NID razvijenih tijekom četvrtog koraka procesa OPB, protiv potencijalnih ID. Ostatak stožera identificira

Obavještajna priprema bojišta

zahtjeve za potporu i sinkronizaciju bitke. **Idealno, sve NID trebaju biti provedene kroz RI protiv svih naših ID. Kako dosadašnje iskustvo pokazuje treba oko dva sata da se provede kroz RI jedan set ID, Zapovjednik treba dati smjernice koje ID on želi da se provedu kroz RI.**

Proces odabira ciljeva slijedi ili je u sklopu ratne igre da bi se razvio concept uporabe topništva za paljbenu potporu u operaciji.

Temeljeno na rezultatima RI, za svaku potencijalnu ID stožer provodi slijedeće:

1. Konstruira model potpore odlučivanja i njegovu pridruženu sinkronizacijsku matricu
2. Identificira podupiruće obavještajne zahtjeve
3. Pročišćava NID modele i događajne modle i matrice (ako je potrebno), fokusirajući se na obavještajne podatke potrebne za provođenje ID
4. Potvrđuje najopasniju NID
5. Pročišćava ID, uključujući identifikaciju potreba za naredne faze operacije
6. Određuje vjerojatnost uspjeha ID
7. Pročišćava zapovjednikove zahtjeve za kritičnim informacijama
8. Pročišćava plan izviđanja i prikupljanja podataka

Rezultat ratne igre svake potencijalne ID protiv seta NID omogućava stožeru da napravi preporuke za najbolju ID. **Preporuke S2 uključuju ocjenu mogućnosti obavještajnog sustava da osigura podatke potrebne da podrži svaku ID.**

ŠTO AKO S2 NEMA SVE PRODUKTE OPB POTREBNE ZA POTPORU PROCESA RATNE IGRE

Ima mnogo obavještajnih produkata koji podupiru proces ratne igre. Situacijski i događajni model prikazuje kako će neprikatelj upotrijebiti svoje snage i kako će se boriti. Nekompletan situacijski i događajni model ozbiljno narušava proces RI. U mnogim slučajevima događajni i situacijski modeli su napravljeni na folijama razmjere 1:50 000 . Ako je upotrebljena ova tehnika, samo dva od tri čovjeka mogu doći dovoljno blizu zemljovida da mogu imati potrebnu informaciju. Međutim, za normalne obavještajne operacije i proces praćenja borbe, razmjera 1:50 000 se mora napraviti za situacijski i događajni model.

S2 mora omogućiti odgovarajuće obavještajne produkte koji se zahtjevaju da bi poduprli proces ratne igre. Kao minimum S2 mora imati:

Obavještajna priprema bojišta

1. **Detaljnu Modificiranu kombiniranu foliju prepreka**
2. **Situacijski model, najmanje dva-najopasniji i najočekivaniji, iako zapovjednik treba dati smjernice o broju NID koje trebaju biti pripremljene. Neprijateljski situacijski modeli trebaju biti pripremljeni sa istom količinom detalja i trebaju pokrivati svaki BOS. Ne smije se zaboraviti lista visokovrijednih ciljeva**
3. **Događajni model-treva sadržavati sve informacije koje su do sada opisivane. Događajni model također formira bazu za model potpore odlučivanja. Tijekom ratne igre, događajni model će biti transformiran u model za potporu odlučivanja.**
4. **Obiman, detaljan i točan skeč bojišnice, dovoljno velik za svakog tko sudjeluje u ratnoj igri da ga može vidjeti. Skeč se mora koncentrirati na glavna područja bitke ili područja kritičih događaja koja su identificirana ranije u procesu OPB. Uvjerite se da su folije situacijskog i događajnog modela pripremljene da podupru ove velike skice.**
5. **Bilo koji od ostalih obavještajnih produkata treba biti dostupan i pripremljen.**

Jedan primjer može biti i **zapovjednikovi inicijalni Prioritetni zahtjevi za obavještajnim informacijama**. Tijekom ratne igre treba biti napravljena brza provjera da bi se odredilo da li su ovi prioritetni zahtjevi još uvijek vrijedni i da li postoje sredstva kojima bi se prikupile informacije i odgovori na ove zahtjeve.

ŠTO AKO TIJEKOM RATNE IGRE S2 NE ODRADI EFIKASNO I NE PRIKAZUJE NEKOOPERATIVNOG NEPRIJATELJSKOG ZAPOVJEDNIKA

S2 mora prikazati realističnog neprijatelja. Ovo zahtjeva od S2 da bude **znalac o neprijateljskoj taktici i doktrini u svakom ešelonu neprijateljske strukture**. U mnogim slučajevima, S2 griješi u uzimanju u obzir nekih opcija ili tehnika koje neprijateljski zapovjednik može upotrijebiti.

Proces ratne igre gdje S2 napravi dobar posao predstavljajući nekooperativnog neprijateljskog zapovjednika može biti posljedica dva faktora.

- Prvi je kada S3 ima veoma veliko iskustvo i znalac je u provođenju ratne igre. U mnogim postrojbama, S2 je obično jedan od najmlađih časnika u stožeru i ne posjeduje dovoljno znanje da bi ovo proveo uspješno. Ako ima ova znanja i vještine onda je sretan.

- Druga je tehnika kada S2 potražuje pomoć od ostalih pripadnika stožera. Vođa procesa ratne igre treba biti siguran da svi članovi stožera daju svoj doprinos. Često ratnom igrom dominira S3. U drugim slučajevima S2 i S3 dominiraju sa mnogo mlađih časnika i pripadnika stožera koji su van igre.

S2 griješi ako ne pita ostale pripadnike stožera za pomoć u prikazivanju akcija neprijatelja.

Prije ratne igre, S2 treba raspraviti kako on misli da će se neprijatelj boriti. On treba težiti da od iskusnih časnika i dočasnika u zapovjedištvu dobije mišljenje o tome. Količina informacija i potaknuća koje će ovi stariji časnici dati je veoma vrijedna za S2.

Svaki stožerni časnik treba biti pitan da analizira svoje posebno stožerno područje iz obrnute točke gledišta sa BOS i dati analizu S2.

S2 treba raspraviti što on vjeruje da će biti neprijateljeva zamisao sa:

- **Paljbena potpora sa časnikom za paljbenu potporu**
- **Uporaba PZO sredstava sa časnikom za PZO**
- **Inžernjerijska uporaba snaga sa inž. časnikom**
- **NBK časnik**
- **Bliska bitka sa S3 ili zapovjednicima manevarskih postrojbi.**

Druga tehnika koja je korisna, ako je dostupna informacijska baza podataka je da S2 **proučava neprijateljskog zapovjednika, njegovo obrazovanje i osobnost ličnosti.** Ovi podaci mogu dati ključne činjenice koje se veoma upotrebljive kada S2 odlučuje kako će prikazati borbu neprijateljskog zapovjednika. Npr: ako neprijateljski zapovjednik ima veliko iskustvo kao bivši izvidnički zapovjednik na nižoj razini, tada on može uporabiti izvidničke snage i sredstva mnogo agresivnije.

Ključ da S2 postane dobar nekooperativan neprijateljski zapovjednik tijekom ratne igre je da vuče informacije iz svih dostupnih izvora i razumije osobnost i posebnost neprijateljskog zapovjednika.

Ponekad se desi da S2 ne upotrebljava ratnu igru za razvijanje i pročišćavanje i sinkronizaciju obavještajnih podataka. (Primjeri su: prikupljanje podataka, Plan izviđanja i odabir ciljeva)

Ratna igra je jedna od prilika za S2 da koordinira sinkronizaciju obavještajnog napora. Tijekom ratne igre, sve su stožerne sekcije prisutne i predstavljene. Vodi se cijela bitka i svi BOS su ugrađeni u ratnu igru. S2 treba napraviti svaki mogući napor da upotrijebi ratnu igru

za potporu upravljanju prikupljanju obavještajnih podataka, planiranje izviđanja i nadzora i proces odabira ciljeva. Svaka od ovih djelatnosti je obuhvaćena procesom ratne igre., samo S2 često griješi u hvatanju i sinkronizaciji ovih akcija. Kao rezultat toga, ove oblasti moraju biti obuhvaćene kasnije kada je već kasno jer svi stožerni odjeli tada možda nisu na raspolaganju.

Dakle, S2 mora napraviti svaki mogući napor da pročisti Plan izviđanja i nadzora tijekom ratne igre. Ovo može značiti i dodatno vrijeme za proces ratne igre, ali štedi vrijeme cijelog PVO. Ovo također osigurava da Plan izviđanja i nadzora podupire ID. S2 treba imati na RI jednog dodatnog zapisivača obavještajnih informacija koji će se koncentrirati samo na specifične obavještajne dijelove i koji će razvijati Plan izviđanja i nadzora kako različite ID budu provođene kroz ratnu igru.

Proces RI obično identificira:

- 1. gdje i kada se dešavaju kritični događaji na bojištu (naimenovana područja interesa),**
- 2. tko bi trebao biti odgovoran za ova naimenovana područja interesa (identificiran prikupljač obavještajnih podataka) i**
- 3. akcije koje se dešavaju u naimenovanim područjima interesa.**

S2 daje informaciju kako i što prikupljač obavještajnih podataka izvještava i vremenski plan kako su informacije zahtjevane (posljednji momenat do kojega je informacija vrijedna), i concept odabira ciljeva. Sa ovim informacijama, plan prikupljanja podataka je 90% kompletan. S2 također se mora uvjeriti kroz iznošenje svih ovih pitanja tijekom ratne igre da je zastupljena sinkronizacija obavještajne djelatnosti.

ŠTO AKO S2 NE PRATI GUBITKE NEPRIJATELJA TIJEKOM RATNE IGRE?

Prosudba gubitaka neprijatelja je kritična tijekom procesa RI. Ona pomaže da se identificira odnos snaga koji se zahtjeva da bi se pobijedio neprijatelj na kritičnim točkama bojišta. Prosudba gubitaka također pomaže u identifikaciji slabih područja ID, gdje odnos snaga ne ide u prilog našim snagama. Prikazivanje realistične prosudbe gubitaka pomaže i u procesu odabira ciljeva. Naičešće ID se provodi kroz RI i S2 predviđa

proiciranu prosudbu gubitaka koju će neprijatelj predvidjeti da bi podržao kritičnu točku na bojištu u cilju da bi naša ID bila uspješna. Ako tijekom izvođenja zadatke nije postignut prosuđen proračun gubitaka tada će biti jasno da ponovno treba gađati ciljeve dok prosuđeni proračun gubitaka ne bude postignut.

Tehnika koja uvijek radi za mnoge S2 je razvijanje liste koja navodi sve oružane sustave neprijateljskih postrojbi. Kako S2 i S3 provode RI i oružani sustavi se uništavaju lista se ažurira tako da stalno prikazuje postojeće stanje. Ovo pomaže da stožer identificira da li je ID provediva ili treba biti pročišćena prepozicioniranjem paljbene moći potrebne da bi se porazio neprijatelj. S3 također treba napraviti listu gubitaka za vlastite snage.

ODLUKA

Tijekom brifinga zapovjedniku za donošenje odluke, S2 treba osigurati ocjenjivanje sposobnosti obavještajnog sustava da daje obavještajne podatke potrebne za potporu svake ID.

Zapovjednik izvidničke satnije treba da podrži S2 u osiguravanju tehničkih znanja u uporabi sredstava za prikupljanje podataka.

Slijedeći preporuke stožera, zapovjednik odlučuje o ID i pitanjima koja treba ugraditi u operativnu zapovijed.

Kako zapovjednik odobri ID on također odobrava i konačnu listu obavještajnih zahtjeva koji su pridruženi ID i identificira najvažnije kao prioritetne obavještajne zahtjeve. S2 tada izdaje zapovjednikovu odluku i rezultate raščlambe ID da pročisti plan prikupljanja podataka i osigura se da je svaki prioritetni obavještajni zahtjev pokriven.

Ponekad tijekom brifinga za donošenje odluke S2 ne osigura dubinsku prosudbu sposobnosti obavještajnih sustava da osuguraju informacije za potporu svake ID.

Tijekom većine brifinga za donošenje odluke o ID, S2 navodi da “obavještajni sustav može podržati svaku ID koja zahtjeva obavještajne podatke”. Ovo može biti istinit stav i navod ali ne daje zapovjedniku istinitu sliku o sredstvima za prikupljanje obavještajnih informacija koje se zahtjevaju da bi se prikupile neophodni podaci.

S2 treba da cijeni sposobnost obavještajnog sustava i na taj način zapovjednik razumije sa kojim sredstvima raspolaže da bi ih odredio za prikupljanje informacija id a li to odgovara njegovoj općoj namjeri.

S2 treba posebno naglasiti one informacije koje se ne mogu prikupiti na razini postrojbe (informacije koje moraju biti osigurane od strane nadređenog zapovjedništva). **Sa ovom tehnikom, zapovjednik razumije točno koje informacije njegova postrojba može prikupiti a koje**

informacije on treba sa više razine. Ako postoje kritične informacije koje mogu biti prikupljene samo od višeg zapovjedništva zapovjednik može izraziti svoju zabrinutost o ovom kritičnom zahtjevu svojem nadređenom zapovjedniku.

PROVEDBA

Kako obavještajna služba potvrđuje ili ne planirane pretpostavke na bojišnom okružju i o NID, kontinuirani proces OPB se nastavlja i identificira nove zahtjeve. **Kako bitka napreduje, OPB se upotrebljava da kontinuirano cijeni situaciju sa kojom se zapovijedanje suočava. Ako ima dramatičnih promjena, novi slijed procesa vojnog odlučivanja se mora desiti.**

Dok su početni produkti OPB zadovoljavajući, mnoge obavještajne sekcije **griješe u tome što ne slijede proces i dalje.** Kako se situacija mijenja i nove informacije postaju dostupne **S2 ponekad griješi i ne pročišćava produkte koji pristižu.**

Primjeri toga su:

1. Pogreška u ažuriranju terena primanjem, nanošenjem i raspodjelom novih podataka.
2. Pogreška u ugrađivanju promjena vremena i efekata toga na teren, kako se reflektira na Modificiranoj kombiniranoj foliji prepreka.
3. Greška u ažuriranju Modificirane kombinirane folije prepreka temeljenom na zemljišnom izviđanju
4. Greška u neažuriranju situacijskog modela
5. Greška u neažuriranju pročišćenih prioriternih obavještajnih zahtjeva što rezultira u pogrešnom ažuriraanju plana prikupljanja podataka.

S2 mora ažurirati OPB kako situacija diktira. Mnoge obavještajne sekcije griješe u ovome jer nemaju adekvatne SOP-ove. Nekoliko osoba su dovoljno obučene o svojim odgovornostima i s vremena na vrijeme zahtjevi nisu kompletni.

Neadekvatno praćenje bitke od strane S2 daje predvidljive rezultate.

Uspješno i učinkovito praćenje bitke je ključ za predvidivu analizu. On dozvoljava S2 da potvrdi prije razvijene modele i onda pravi točne prosudbe o neprijateljevim narednim akcijama ili reakcijama. **KLjučni dio za praćenje bitke je prijem vremenski točnih**

izvješća. Mnoga od njih koja dolaze u Taktičko zapovjedno mjesto su izgubljene ili neusmjerene u dijelove stožera koji trebaju te informacije.

Mnogi slučajevi lošeg praćenja bitke mogu biti okarakterizirani sa dvjema stvarima:

Neadekvatno izvještavanje i upravljanje informacijama. Sekcija treba SOP za prijem, uvezivanje, prikaz i slanje informacija i izvješća.

Prva stvar koju treba ustanoviti u odnosu na rukovanje informacijama od strane S2 je da se odluči kako posebne vrste poruka trebaju biti procesuirane od strane obavještajnog odjela, i tko poduzima koje akcije u svezi toga.

1. Upotrebljavajte tiskane poruke
2. Smanjite buku u odjelu
3. Identificirajte i prioritizirajte informacije koje se moraju pratiti. Budite sigurni da svi u TOC znaju što sa kojom informacijom trebaju uraditi kada je dobiju
4. Razvijte sustav kojim se prate informacije koje su određene da se prate, upotrebljavajte matrice, ogl. ploče is l-
5. Odredite sustav da možete pratiti neprijatelja i naše snage. Uspješne tehnike uključuju uporabu boja, naljepnica u boji. Neka cjelokupni sastav razumije o čemu se radi.
6. Osigurajte se da je zemljovid S2 standardiziran kao i ostali zemljovidi-tako da se folije sa jednog zemljovida mogu lako premjestiti na drugi ako je to potrebno

Tehnike koje pomažu da se primi točan izvještaj-

1. Osigurajte da sve postrojbe upotrebljavaju SALUTE format koji se je dosad pokazao kao pouzdan.
2. Osigurajte da svo osoblje zna kako će primiti potpunu informaciju
3. Osigurajte da onaj koji prikuplja informacije izvještava točno ono što mu je rečeno.
4. Osigurajte da su prioritetni obavještajni zahtjevu u operativnoj zapovijedi id a ih podređeni zapovjedici razumiju.

3.ZAPOVJEDNIKOVA ULOGA U PROCESU OPB

Ovo poglavlje obuhvaća tehnike koje zapovjednik može uporabiti da bi se uvjerio da se obavještajnu proces odvija u njegovoj postrojbi.

Zapovjednik pobjeđuje u bitki stvarajući borbenu moć na odlučujućem mjestu u odlučujuće vrijeme.

Obavještajna služba predviđa gdje će biti to mjesto i kada će biti to vrijeme.

Zapovjednikova uloga u obavještajnom ciklusu je da **fokusira obavještajne mogućnosti svoje postrojbe.**

Cilj S2 je da **osigura potrebne podatke koje zapovjednik zahtjeva.**

Zapovjednik fokusira obavještajni napor

- sa svojim prioritetnim obavještajnim zahtjevima,
- procesom odabira prioritetnih ciljava, i
- prioriteteom za ostale tipove obavještajne potpore kao što su
 - a. prosudba gubitaka
 - b. osiguranje snaga.

Zapovjednik mora identificirati:

- kada treba određene obavještajne podatke i
- kada određeni ciljevi trebaju biti otkriveni i protiv njih borbeno djelovati da bi se poduprla njegova zamisao za izvođenje borbenih djelovanja.

Sa zapovjednikovim **PRIORITETNIM OBAVJEŠTAJNIM ZAHTJEVIMA (POZ)** on fokusira i sinkronizira njegova sredstva za prikupljanje obavještajnih podataka na svoje specifične potrebe i uspostavlja prioritete za procesuiranje obavještajnih podataka i njihovu raspodjelu.

Zapovjednikovi prioritetni zahtjevi za obavještajnim informacijama (POZ) mogu biti nejasni i ne posebno određeni.

PRIMJER:

Jedan primjer neadekvatnih POZ je

:”Da li će neprijatelj napasti ? Ako da,kako,kada, i kojom snagom?”

Ovaj POZ sadrži pet različitih pitanja i nije poseban u odnosu na mosiju-borbenu zadaću ili pak u svezi sa zapovjednikovom odlukom.

On samo služi da bi zbunio onoga tko prikuplja podatke na bojištu.S2 treba znatu više o neprijateljskoj situaciji nego što POZ odslikava. On bi trebao znati,upotrebljavajući OPB, da neprijatelj može napasti nekako,nekad i negdje, i sa nekom snagom. Kako je navedeno, snage i sredstva za prikupljanje obavještajnih podataka mogu fokusirati svoje napore na prikupljanje poznatih informacija. Neprijatelj može samo odabrati svoju akcija sa ograničenog dometa NID ovisno o uvjetima na bojištu. S2 razvija POZ kao grupu obavještajnih zahtjeva za svaku ID tijekom ratne igre. Zapovjednik mora identificirati obavještajne zahtjeve koji su kritični za izvršenje ratne zadaće i oni postaju njegovi POZ.

Ratna igra će identificirati koji obavještajni zahtjev je najkritičniji.

Zapovjednik odobrava POZ kada odobrava ID. Zapovjednik mora sažeti POZ na samo kritične obavještajne zahtjeve koji su neophodni za potporu zadaće, jer ima ograničen broj sredstava za prikupljanje obavještajnih informacija. Ako ova sredstva i snage nisu uzete mudro,”pravi” POZ mogu ostati neriješeni.

Prema tome bolji POZ bi bili: Locirajte glavni napor 42.d.

Ovaj POZ fokusira snage za prikupljanje obavještajnih informacija na POZ koji u stvarnosti mogu riješiti. Upotrebljavajući razvijeni događajni model tijekom RI S2 može dati onome tko prikuplja obavještajne informacije Naimenovano područje interesa gdje prikupljač može koncentrirati svoje napore. S2 može također reći prikupljaču obavještajnih informacija što točno treba tražiti (indikator), točno što mora izvjestiti i prosuđeno vrijeme kada će se taj događaj desiti.

RAŠČLAMBA ZADAĆE

Tijekom ovog koraka S2 treba osigurati zapovjednika sa svim obavještajnim informacijama koje su dostupne tako da zapovjednik može pretpostaviti činjenice o bojištu i praviti prosudbe o tome u kakvoj će interakciji biti naše i neprijateljske snage.

S2 treba osigurati produkte koji podržavaju cijeli ciklus OPB:

1. Produkte terena koji pokazuju **ključni i odlučujući teren i njihov značaj.**
2. Jednostavne crte i sheme koji pokazuju **neprijatelja do dvije razine niže**
3. **Namjeru i cilj neprijateljskog zapovjednika**
4. **Potpuni situacijski model** koji pokazuje cjelokupne neprijateljeve uvećavače borbene moći
5. **Kritične događaje boja**
6. **Prikaz i raspravu poznatog** (odnos prema odabiru ciljeva)
7. **Prikaz i raspravu onoga što nije poznato** (implikacije se odnose na izviđanje)
8. **Preporučene POZ**
9. **Privremenu zamisao za izviđanje**

Zapovjednik treba provjeriti da li S2:

1. Ima istu percepciju predstojeće bitke kao i on
2. Zna sve o neprijateljskoj situaciji kao i zapovjednik
3. Razumije i shvaća početne smjernice za izviđanje i da li su mi te smjernice uopće date
4. Raspravlja vrstu operacije koje će bojište poduprijeti
5. Fokusira OPB prema zapovjednikovim smjernicama
6. Razvija situacijski model prema zapovjednikovim smjernicama
7. Rangira neprijateljeve ID logično
8. Slijedi početne smjernice za izviđanje i nadzor

RAZVOJ ID

Tijekom ovog koraka zapovjednik treba posvetiti posebnu pažnju opcijama koje su mu na raspolaganju, prema datom okružju bojnog polja

Tijekom ove faze zapovjednik se treba uvjeriti da:

1. Svaka ID je dovoljno dobra da pobijedi NID
2. Stožer razumije svaki situacijski model
3. S2 razvija indikatore za svako NPI kako razvija događajni model jer će ovo biti temelj za Plan izviđanja i nadzora
4. S2 identificira vrijedne ciljeve za svaki NID
5. S2 razvija događajni model i događajnu matricu

RAŠČLAMBA ID (RATNA IGRA)

Kako S2 igra neprijateljskog zapovjednika tijekom ratne igre,

zapovjednik se treba uvjeriti da:

1. S2 je logično prezentirao vjerojatne neprijateljeve reakcije na naše borbeno djelovanje na ciljeva i manevre
2. Da se slaže sa sredstvima koje je S2 odredio za prikupljanje neophodnih informacija u NPI i PIC i te snage i sredstva nemaju zadaće koje se preklapaju
3. Da su svi obavještajni zahtjevi povezani za specifične neprijateljeve akcije i reakcije koje zahtjevaju naš odgovor
4. Da je S2 koordinirao svoj rad sa Časnikom paljbene potpore da se uvjeri da svaka planiran ili neplaniran cilj ima svoje identificirano PIC i da S2 ima sredstva i snage za prikupljanje obavještajnih podataka orijentirane na te ciljeve da bi ih mogli locirati kada ih treba napasti
5. S2 ima prikupljače podataka na mjestu da pruže prosudbu borbene štete ako to zapovjednik zahtjeva

PREPORUKE

Tijekom izvješćivanja o ID zapovjednik se mora uvjeriti da:

1. Je S2 identificirao skupinu obavještajnih zahtjeva koji podupiru tu ID
2. Je S3 identificirao vrijeme do kada informacije imaju vrijednost
3. POZ i obavještajni zahtjevi su ono što zapovjednik ima o neprijatelju
4. Preporučeni POZ su jasni i određeni

ODLUKA

Jednom kada zapovjednik odabere ID mora biti siguran da:

1. Odabere POZ ili ih prilagođava svojim potrebama
2. Razumije zahtjeve neophodne da odgovore na obavještajne zahtjeve
3. Stožer ima sve odlučujuće točke, NPI, PIC, pokrivena sa snagama za prikupljanje podataka koje razumiju svoju zadaću
4. S2 razumije proces odabira ciljeva i ima sredstva u PIC kada bude trebao prosudbu borbene štete.
5. S2 je uzeo u obzir sva dostupna sredstva za plan izviđanja i nadzora
6. Obavještajna sinkronizacijska matrica daje sve informacije koje treba i da podržavaju napor ciljanja

PROVEDBA

Tijekom provedbe borbene zadaće zapovjednik se mora uvjeriti da S2:

1. Prati bitku i nadolazeće obavještajne zahtjeve
2. Osigurava prikupljače obavještajnih podataka i izdaje obavještajne zadaće
3. Preusmjerava sredstva za prikupljanje obavještajnih informacija kada su zadovoljeni POZ
4. Raspoređuje obavještajne podatke prema postrojbama koje ih trebaju
5. Informira zapovjednika o potencijalnim novim neprijateljskim akcijama koje nisu bile predviđene tijekom ratne igre
6. Osigurava obavještajne podatke koji se temelje na analizi a ne samo na informacijama iz izvora
7. Osigurava zapovjedniku informacije na vrijeme tako da isti može donositi pravovremene odluke

4.OPB I UPRAVLJANJE PRIKUPLJANJEM OBAVJEŠTAJNIH PODATAKA

DOKTRINARNI PREGLED

Bez obzira na razinu postoji pet koraka ili faza procesa upravljanja prikupljanjem obavještajnih podataka. Na razini manevarske brigade ili bojne obavještajni odjel provodi ovu funkciju.

FAZE PRUKUPLJANJA OBAVJEŠTAJNIH PODATAKA

1. Prijem i analiza zahtjeva.

(Identifikacija što zapovjednik mora znati o neprijatelju, vremenu i zemljištu da bi uspješno izvršio zadaću. Normalno to je izraženo sa Posebnim obavještajnim zahtjevima-POZ)

2. Odrediti dostupnost i kapacitet izvora.

(Koja sredstva postrojba mora određivati za specifičan zahtjev razvijen u prvom koraku)

3. Izvore zadaća.

(Reći onome tko prikuplja podatke što treba gledati, kada da gleda i kako da izvjesti tu informaciju)

4. Ocjena izvještavanja.

(Da li izvor točno izvještava što vidi temeljem njegovih mogućnosti? I da li to izvješće odgovara na temeljno postavljena pitanja?)

5. Određivanje mogućnosti i kapaciteta sredstava za izvješćivanje

(Koja sredstva postrojba treba tražiti da bi odgovorila zahtjevima razvijenim u prvom koraku)

6. Ažuriranje temeljnog planiranja.

(Preusmjerenje sredstava i izvora da bi odgovorili novostvorenim zahtjevima)

Ovaj odjeljak primarno se odnosi na prvu fazu (prijem i analiza zahtjeva) procesa upravljanja prikupljanjem podataka. OPB je koristan za razvoj ovih zahtjeva.

Primarni cilj procesa upravljanja prikupljanjem obavještajnih podataka je da odgovori zapovjednikovim zahtjevima za obavještajnim informacijama dok formulira najbolji način da uporabi rijetka sredstva za prikupljanje podataka.

Drugi razlog je da odgovori obavještajnim zahtjevima za ostale koji trebaju obavještajne podatke.

Zapovjednikovi obavještajni zahtjevi daju informaciju neophodnu za provedbu odabrane ID i izvode njegovu obavještajnu strategiju. OPB pomaže zapovjedniku da identificira njegove obavještajne zahtjeve u da focus i smjer koji su potrebni da bi se ti zahtjevi zadovoljili.

RAŠČLAMBA ZADAĆE

Zapovjednik temelji svoje inicijalne obavještajne zahtjeve na kritičnim rupama u znanju o neprijateljskim snagama, okružju bojnog polja i efektima bojnog poljana potencijalne ID. Temeljem zapovjednikovih smjernica, neke rupe u znanju postaju za S2 inicijalni prioritetu za prikupljanje obavještajnih podataka. Raščlamba zadaće također daje skupinu NID. Značaj razlika između ovih ID je baza za početni događajni model i njegovu podupiruću matricu. S2 uzima ovaj početni događajni model i matricu da fokusira svoje napore za prikupljanje obavještajnih podataka da identificira NID koju će neprijatelj usvojiti.

RAZVOJ ID

Tijekom razvoja ID, S2 treba početi sa određivanjem zadaća za sredstva za prikupljanje podataka koja su mu na raspolaganju.

RAŠČLAMBA I USPOREDBA ID (RATNA IGRA)

Za vrijeme dok stožer vodi borbu naše i NID identificira područja (naimenovana područja interesa) **gdje obavještajni podaci potvrđuju neprijateljske aktivnosti ili ostale ključne događaje.**

Ovo omogućuje S2 da programira snage i sredstva za prikupljanje obavještajnih podataka na pojedinom naimenovanom području interesa u određeno vrijeme.

Tijekom ratne igre, zapovjednik može otkriti da treba donijeti odluku koja se temelji na podacima sa naimenovanog područja interesa.

To naimenovano područje interesa postaje točka odlučivanja ili se kreira točka odlučivanja koja je povezana sa tim naimenovanim područjem interesa.

Zahtjevana Informacija za donošenje te odluke postaje **obavještajni zahtjev i dodaje se na listu predloženih obavještajnih zahtjeva za tu posebnu NID.**

Proces odabira ciljeva upotrebljava mnogo točki odlučivanja razvijenih tijekom ratne igre. Zbog ratne igre, S2 je identificirao sve obavještajne zahtjeve koji su potrebni da podupru njegovu strategiju prikupljanja obavještajnih podataka. On razvija i nanosi na radni zemljovid ove zamisli

za potencijalne ID upotrebljavajući obavještajnu sinkronizacijsku matricu i plan prikupljanja obavještajnih podataka.

ODLUKA

Slijedeći preporuke stožera, zapovjednik odlučuje prema ID koja se uklapa u potrebe postrojbe. **On također odobrava listu Obavještajnih zahtjeva pridruženih toj ID razvijenih prije i tijekom ratne igre.**

On tada identificira najvažnije kao prioritetne obavještajne zahtjeve POZ.

PROVEDBA

Kako postrojba provodi odabranu ID, S2 provodi plan prikupljanja podataka. S2 fokusira snage i sredstva za prikupljanje obavještajnih podataka na odgovarajuće obavještajne zahtjeve u svakom stadiju operacije. On prima informacije koje ti zahtjevi proizvode, procesuirah ih i tada proizvodi i raspoređuje obavještajne podatke od vrijednosti za zapovjednika i to na vrijeme da podupre borbenu zadaću.

Tijekom provedbe, S2 **nadzire kako operaciju koja je u tijeku tako i obavještajnu situaciju.** On održava kontakt sa svojim snagama i sredstvima za prikupljanje podataka i upravlja njima da bi osigurao učinkovit tijek informacija i izmjenu zadaća, ovisno o situaciji.

Ovo omogućava S2 da iskoristi prisutne prilike, izbjegne iznenađenje i drži obavještajni rad sinkroniziran sa zapovjednikovom operacijom.

SINKRONIZACIJA OBAVJEŠTAJNOG RADA

Sinkronizacija obavještajnog rada (SOR) je proces koji osigurava da obavještajni sustav daje odgovore na obavještajne zahtjeve pravovremeno da mogu utjecati na odluke koje podupire.

S2 razvija posebne zapovjedi (od nadređenog zapovjedništva) i zahtjeve (od podređenih i susjednih postrojbi) koji sinkroniziraju aktivnosti onih koji prikupljaju obavještajne podatke sa specifičnim obavještajnih zahtjevima.

On osigurava da:

- 1. Grupe specifičnih zapovijedi podupitu sve zahtjeve**
- 2. Obavještajni podaci budu dostupni na vrijeme tako da utječu na odlučivanje**
- 3. Planira i dodjeljuje vrijeme za prikupljanje, procesuiranje i raspodjelu**

S2 (upravljač prikupljanja obavještajnih podataka) je ključan za obavještajnu sinkronizaciju.

On provjerava da bi osigurao da sve odluke koje su razvijene tijekom razvoja ID su podržane jedna po jedna sa obavještajnih zahtjevima.

On tada upravlja prikupljanjem obavještajnih podataka da bi:

- 1. Prikupljanje podržalo sve obavještajne zahtjeve**
- 2. Sve specifične zapovijedi podržale neki od obavještajnih zahtjeva**
- 3. Strategija prikupljanja obavještajnih podataka odgovarajuće planirana unatrag da bi se osigurao prijem podataka pravovremeno**
- 4. Prikupljači i onu koji obrađuju obavještajne podatke umaju smjernice za raspodjelu obavještajnih informacija**
- 5. Prikupljači obavještajnih informacija provode strategiju unutar vremenskog okvira koji diktira svaki obavještajni zahtjev posebno**
- 6. Uspješna sinkronizacija osigurava kritične obavještajne informacije na vrijeme kako bi utjeдалe na odluke povezane sa bojištem. Greška ili propust u sinkronizaciji rezultiraju sa:**
- 7. Odluka je donijeta bez iskorištavanja prednosti obavještajne informacije**
- 8. Prikupljanje informacija da bi se zadovoljili obavještajni zahtjevi nije više vrijedna**
- 9. Prikupljanje obavještajnih podataka koje neće utjecati na ID**
- 10. Slabo uporabljen ili prezauzet sustav prikupljanja obavještajnih podataka**

PLANIRANJE IZVIĐANJA I NADZORA I OPB

Iskustvo centara za borbenu obuku dokazalo je značaj planiranja izviđanja i nadzora (IZIN).Zadobijanje i održavanje kontakta sa neprijateljem je od bitne važnosti za dobijanje bitke.Sa dobrom slikom o neprijatelju, zapovjednik može ocijeniti namjere neprijatelja, predvidjeti njegove akcije i grupirati borbenu moć da bi ga porazio. OPB igra glavnu ulogu u planiranju IZIN.

Dva principa IZIN su da se kaže zapovjednicima što oni trebaju znati na vrijeme da bi oni djelovali i uradili što se više može na vrijeme.

IZIN plan treba direktno obuhvatiti što zapovjednik želi znati.Plan je zapovjedno orijentiran i zapovjedno upravlan.Zapovjednik fokusira svoj napor IZIN sa svojim POZ.POZ pokriva kritične rupe u informacijama koje zapovjednik treba pokriti radi uspješnog izvršenja zadaće.Proces OPB daje najbolji metod za analizu okružja bojnog polja.Sa OPB koji igra tako kritičnu ulogu u planiranju IZIN, lako je razumijeti drugi princip IZIN-

Obavještajna priprema bojišta

treba raditi što je moguće više unaprijed. Kao što je raspravljano ranije, proces OPB troši veoma puno vremena i veliko dio ovog procesa se može riješiti mnogo prije početka borbenih djelovanja. Proces OPB daje okvir rada za IZIN napor.

Od svih produkata OPN, na Planiranje IZIN najznačajniji je događajni model.

Događajni model omogućava S2 da

- 1. potvrdi ili ne situacijski model,**
- 2. važe neprijatelja i naše brzine kretanja i napredovanja,**
- 3. upoređuje brzine kretanja između avenija prilaza i koridora mobilnosti, i**
- 4. zapošljava sredstva za prikupljanje obavještajnih podataka temeljem našeg i neprijateljskog kretanja.**

Pridodata analiza događajne matrice se također upotrebljava da bi se analizirali posebni događaji. S2 upotrebljava to da nađe kada i gdje će se događaji desiti na bojištu.

Model potpore odlučivanja razvijen tijekom ratne igre je također važan za planiranje IZIN. Plan IZIN mora podupirati model potpore odlučivanja.

Ponekad S2 griješi in e veže proces OPB u proces planiranja IZIN.

Zapovjednik NOS i S3 delegiraju odgovornost za planiranje, integriranje i nadziranje izvidničkog napora na S2. Mnogi S2 razvijaju IZIN planove bez integriranja ostalih stožernih elemenata prije nego što stožer izda operativnu zapovijed. Prilike da će IZIN sredstva neće biti integrirana i bit će neučinkovito uporabljena dramatično rastu kada S2 pogreši u integriranju plana prikupljanja obavještajnih podataka sa manevarskim ID S3 prije zapovjednikovog brifinga za donošenje odluke. Rezultat je pogrešno usmjeren izvidnički napor koji djelomično pokriva naimenovana područja interesa, što umanjuje stožerne mogućnosti da odredi slabosti ili jakosti neprijatelja i kasnije ih eksploatira.

Zapovjednici namjenski organiziranih snaga, NS i S3 trebaju voditi razvoj plana IZIN sa S2.

Stožer treba razviti plan IZIN isti Operativnoj zapovijedi. **Na taj način, stožer integrira i sinkronizira plan.** Ranije u procesu stožernog planiranja, identificiraj POZ, razvij specifične zapovjedi i onda izlistaj indikatore za svako naimenovano područje interesa. Plan IZIN treba ne samo da odgovori na specifične obavještajne zahtjeve nego treba također podržati zapovjednikov plan manevra.

Plan IZIN treba biti pisan i grafički predstavljen da bi se odredile zadaće u operativnoj zapovijedi.

Budite sigurni da podređeni zapovjednici također znaju za svoja naimenovana područja interesa što omogućava S2 da analizira izvidničke rezultate i preusmjerava sredstva i snage za prikupljanje obavještajnih podataka sukladno potrebama.

RAZVOJ PLANA IZVIDANJA I NADZORA

S2 je odgovoran za IZIN.

Prvi korak čini prijem zapovijedi za postrojbu. Kako S2 analizira zadaću on **identificira obavještajne rupe** koje mora popuniti da bi zapovjednik uspješno završio svoju zadaću.

Kritični obavještajni nedostaci u znanju postaju zapovjednikovi POZ.

Ovi POZ uz ostale obavještajne zahtjeve daju focus planiranja IZIN.

Plan IIZIN mora odgovoriti ovih zahtjevima. S2 mora prevesti zapovijedi i zahtjeve u IZIN plan. Specifični zahtjevi za informacijama i specifične zapovijedi i zahtjevi osiguravaju da sredstva prikupljaju informacije koje odgovaraju POZ i OZ.

S2 zatim uspoređuje Specifične zahtjeve za informacijama sa događajnim modelom.

Ovo govori S2 **gdje i kad će postaviti naše snage i sredstva za prikupljanje informacija.**

S2 postavlja sredstva za prikupljanje obavještajnih informacija u tim područjima i ona postaju naimenovana područja interesa.

S2 zatim prioritizira specifične obavještajne zahtjeve . On treba koncentrirati napor za prikupljanje obavještajnih podataka na specifične obavještajne zahtjeve koji daju najveću količinu informacija u najkraće vrijeme.

Slijedeći korak je identifikacija snaga za prikupljanje podataka koje su na raspolaganju i mogu prikupiti tražene informacije.

Poslijednju korak je izdati zadaću snagama za prikupljanje obavještajnih informacija i provesti zadaću. S2 sa S3 treba izdati zadaću snagama da bi se uvjerali da su snage na raspolaganju id a potpuni IZIN napor podupire zadaću postrojbe.

Stožer često griješi u potpori svojih snaga za IZIN sa neophodnim informacijama i planovima kako tijekom treninga tako i tijekom borbenih djelovanja.

Greška u potpori postrojbi i snaga za IZIN može značajno smanjiti sposobnost postrojbe da uspješni izvrši zadanu ratnu zadaću. Ima mnogo razloga zašto se ovo može desiti. Dakako, **dva faktora** su uvijek prisutna u centrima za borbenu obuku.

- **Prvi je** kasno i neadekvatno planiranje operacija IZIN od strane stožera
- a **drugo je** kasna upotreba snaga i sredstava za prikupljanje obavještajnih podataka.

Čini se da je glavni problem nesposobnost stožera da planira i koordinira vremenski usklađen IZIN napor tijekom Procesu vojnog odlučivanja.

Zapovjednici i S3 prepoznaju potrebu da što prije imaju vani snage i sredstva za prikupljanje obavještajnih podataka ali griješe u osiguranju pravovremenih i kompletnih instrukcija koje treba dati da bi upotreba ovih snaga bila svrsishodna.

Tijekom većine slučajeva, Plan IZIN je razvijen u vakumu, sa ograničenim inputom od strane stožera.

Mnoge postrojbe odgađaju upotrebu svojih snaga za prikupljanje obavještajnih podataka čak do izdavanja operativne zapovijedi postrojbe. **Ovo treba izbjeći po svaku cijenu.**

Snage za prikupljanje obavještajnih podataka treba da budu upotrebljene dovoljno rano da se osigura da prikupe informacije o bojištu.

Ovo omogućava stožeru vrijeme da prilagodi i pročisti shemu manevra prije izvršenja zadaće.

Kasnija upotreba snaga za prikupljanje obavještajnih podataka povećava šanse kontakta sa neprijateljem.

Neka preporučena rješenja ovog problema su:

određivanje šefa izviđanja koji će upravljati cijelim planom IZIN i naporom, ojačan sa autoritetom donošenja odluke tijekom izvršenja, uspostava jedne operativne središnjice za IZIN, razvoj standardne liste informacija o sredstvima za prikupljanje obavještajnih podataka i planova prije same upotrebe, dodatni trening za snage i sredstva za prikupljanje obavještajnih podataka u procesu OPB.

Ove tehnike i procedure mogu značajno smanjiti vrijeme provedeno u planiranju i pripremi snaga i sredstava za prikupljanje obavještajnih informacija za zadaću. Postrojba može uzeti u obzir jednu IZIN operativno plansku stanicu. Ovo će biti teško na razini bojne za upravljanje. Ova bi se stanica sastojala prvenstveno od obučenig dočasnika koji bi izvodili jednu dodatku funkciju u potpori zadaće IZIN.

Obavještajna priprema bojišta

Često, primarno stožerni časnici su uključeni u planiranje tekuće operacije i nisu dostupni da bi se fokusirali na planiranje IZIN. Naglasak dočasnika će biti na slijedeće BOS:

1. Obavještajna potpora
2. Manevar
3. Paljbena potpora
4. Logistička potpora i
5. Zapovjedanje i nadzor

Preporučena kompozicija ove stanice za planiranje bi bila:

1. Operativni dočasnik
2. Dočasnik paljbene potpore
3. Dočasnik veze
4. Logistički dočasnik i
5. Bilo koji posebni dočasnik iz postrojbi za prikupljanje obavještajnih podataka

Ovi dočasnici bi se okupili čim nadređeno zapovjedništvo izda pripremu zapovijed. Oni će početi razvijati plan potreba da se podupre upotreba snaga za prikupljanje podataka. Načelnik stožera i časnik za vezu trebaju asistirati u procesu da bi se osigurala adekvatna koordinacija i operacija odigrala na vrijeme. Planska stanica treba uzeti u obzir samo kritične aspekte operacije IZIN.

lista zahtjevanih informacija i planova :

1. Trenutni, najviše ažuriran situacijski model S2(dočasnik S2)
2. Navod zadaće postrojbe (dočasnik S3)
3. Zadaća snaga za IZIN(dočasnik S3/dočasnik S2/dočasnik-zapovjednik snaga za prikupljanje podataka
4. Zapovjednikova namjera (dočasnik S3)
5. Inicijalna naimenovana područja interesa, POZ, i specifični obavještajni zahtjevi (dočasnik S2)
6. Nepripremljeni i nepročišćeni plan paljbene potpore, lista ciljeva, i plan zagušenja neprijateljske PZO(dočasnik paljbene potpore)
7. Plan evakuacije gubitaka (dočasnik S4)
8. Plan transporta (dočasnik S3/dočasnik S4)
9. Plan opskrbe (dočasnik S4)
10. Plan komunikacije i veza(dočasnik S3/dočasnik S2/dočasnik veze)

Većina informacija navedena gore je identificirana tijekom faze rapščlambe zadaće u Procesu vojnog odlučivanja. Funkcija dočasnika bi bila da asistiraju stožernim časnicima u provođenju raščlambe zadaće ali da obraćaju posebnu pažnju na ona pitanja koja utječu na napor IZIN.

Po **kompletiranju raščlambe zadaće zapovjednik daje smjernice stožeru**. On treba također dati posebne smjernice i usredotočenje napora za planiranje IZIN.

Stanica za planiranje IZIN tada pročišćava, koordinira i asistira snagama za prikupljanje podataka u pripremi njihove zadaće.

Jednom kada stožer kompletira i pročisti cijeli plan promjene se mogu poslati snagama za prikupljanje podataka preko radija. Postrojbe mogu postati mnogo učinkovitije sa pojačanjem razine obuke i iskustva snaga za prikupljanje obavještajnih podataka. Ovo se može učiniti kroz seminare za razvoj vođa u procesu OPB, praktičnim vježbama u koje su uključene snage za prikupljanje podataka i individualnom obukom o snagama i sredstvima kojima raspolaže neprijatelj.

Sa ovim dodatnim treningom, vođe snaga za prikupljanje obavještajnih podataka mogu učinkovitije planirati njihove lokacije motriteljskih stanica, rute i odrediti područja gdje je kontakt sa neprijateljem vjerojatan i očekivan. Poboľšani proces planiranja za snage za prikupljanje obavještajnih podataka će rezultirati u mnogo vremenski ažurnijem planiranju IZIN u uporabi snaga za prikupljanje obavještajnih podataka. Postrojba sine može priuštiti odgodu upotreba njenih vrijednih snaga za prikupljanje obavještajnih podataka.

Većina obavještajnog osoblja ne razumije mogućnosti i ograničenja njihovih snaga za prikupljanje obavještajnih podataka.

Cjelokupno ljudstvo u obavještajnom odjelu treba da razumije sve aspekte sustava prikupljanja obavještajnih podataka koji su im na raspolaganju. Ovo zahtijeva od cjelokupnog obavještajnog osoblja da razumije mogućnosti snaga Obavještajne službe koja se nalaze u Vojno obavještajnoj bojnoj, mogućnosti i sposobnosti izvidnika i ostalih sredstava koja su im dostupna. Oni treba da razumiju točno kako mogu upotrijebiti snage u IZIM planu.

Stožeri postrojbi treba da vježbaju razvoj planova IZIN. Tijekom vježbi snage Vojnoobavještajne bojne treba da su **inkorporirane u scenarije** obuke da pomognu stožeru da razumije njihovu upotrebu. S2 treba također da radi blisko sa izvidničkim vodom da osigura da oni razumiju njihove mogućnosti. S2 mora biti svjestan svih snaga za prikupljanje

obavještajnih podataka uključujući manevarske snage (pješaštvo, oklopništvo, zrakoplovstvo, inženjeriju i ostale)

Često S2 i S3 ne znaju lokacije svih snaga za prikupljanje obavještajnih podataka na bojištu.

U mnogim postrojbama, **S2 razvija plan IZIN potpuno sam.**

S2 dodjeljuje zadaće postrojbama za prikupljanje obavještajnih podataka u obavještajnom dodatku operativne zapovijedi. Kao rezultat toga S3 nika stvarno ne zna točno gdje su ove postrojbe locirane. Zbog ovoga teško je Ostvariti čiste paljbe zbog straha od ciljanja naših postrojbi. Još gore, snage za prikupljanje obavještajnih podataka izgubljene su zbog naših paljbi-paljbi naših susjeda i pridatih postrojbi.

S2 i S3 trebaju raditi blisko i zajedno na IZIN naporu. Oba stožerna odjela trebaju dati zadaće ovim postrojbama u zadaćama podređenim postrojbama S3 u operativnoj zapovijedi.

S2 treba također da osigura da kako on ažurira svoj plan IZIN, mijenja zadaće postrojbama daje nove lokacije prikupljača obavještajnih podataka S3 i časniku paljbene potpore. dobra tehnika da bi se pratile snage za prikupljanje obavještajnih podataka je skica koja treba biti vidljiva svakome u taktičkom operativnom središtu da bi se podržala operacija. Ovo je posebno važno za časnika paljbene potpore da bi imao čiste paljbe.

Mnoge postrojbe nemaju uspostavljen čist i jasan SOP pomoću kojeg se izdaju zadaće snagama za IZIN.

S3 je odgovoran za ii ma autoritet izdavanja zadaća za manevarske elemente. s2 daje preporuke zapovjedniku ili S3.

S2 je obično prvi korisnik većine snaga za prikupljanje obavještajnih podataka u postrojbi i ,u mnogim postrojbama izdaje zadaće tim snagama. Međutim, ovo treba samo biti rađeno kada je plan IZIN odobren od strane zapovjednika i S3. Svaka postrojba treba uspostaviti SOPda odredi tko izdaje zadaće snagama za prikupljanje obavještajnih podataka. Često S3 nema vremena da pripremi i izda posebne zadaće za IZIN. To je tada kompletirano sa S2.

Slijedeći problem je gdje staviti zadaće IZIN u operativnu zapovijed.

Postoje tri mjesta u operativnoj zapovijedi na koja mogu biti stavljene zadaće za IZIN.

- Prvo je “ZADAĆE PODREĐENIM POSTROJBAMA” u paragrafu 3
- Drugo je ZADAĆE PRIKUPLJANJA OBAVJEŠTAJNIH PODATAKA u paragrafu 3 Obavještajnog dodatka
- Treće je u Specifičnim zapovjedima i zahtjevima u matrici IZIN.

Stavljanje zadaća za IZIN na svako posebno mjesto ima svoje prednosti i nedostatke.

Podređene manevarske postrojbe imaju tendenciju da se koncentriraju u čitanju operativne zapovijedi samo na njihov dio. Ako su zadaće IZIN dodijeljene podređenim manevarskim postrojbama u obavještajnom dodatku manevarske postrojbe ih mogu vrlo lako previdjeti. Podređene obavještajne i izvidničke postrojbe obično gledaju u obavještajni dodatak za svoje zadaće vezane za IZIN. Ove pak postrojbe mogu lako previdjeti zadaće IZIN u glavnoj zadaći.

Prvi zahtjev koji postrojba mora uspostaviti je tko ima autoritet izdavanja zadaća snagama za prikupljanje obavještajnih podataka. Najbolji prilaz je za S3 da održava autoritet izdavanja zadaća nad svim snagama.

U ovom prilazu S3 osigurava da plan IZIN podupire zadaću. On također osigurava da plan IZIN ima punu pažnju stožera. Kad S3 koji nadzire snage IZIN, on također održava nadzor nad svim lokacijama snaga za prikupljanje podataka. Međutim, S2 treba da igra glavnu ulogu u planiranju plana IZIN i preporučivanju kako da se najbolje uporabe snage za IZIN. Ovo bi trebalo biti definirano i uspostavljeno u SOP-u.

Slijedeći zahtjev koji postrojba mora zadovoljiti je da uspostavi gdje će izdavanje zadaća snagama za IZIN biti postavljeno u operativnoj zapovijedi. Postrojba treba napraviti SOP koji osigurava ovu informaciju. Međutim, različite postrojbe mogu ojačavati ovu postrojbu u svako vrijeme, zato izdavanja zadaća za IZIN treba da bude staveljno na oba mjesta koja su spomenuta gore. Na ovaj način izdavanje zadaća za IZIN nije previđeno. Ovo također osigurava da podređene postrojbe razumiju važnost zadaća IZIN her im se da0 veći zapovjedni značaj.

Treći metod prikazan ranije bio je formiranje IZIN planske stanice. Ako se upotrebljava ovaj metod, posebna pripremna zapovijed se izdaje uz glavnu operativnu zapovijed. Međutim, glavna operativna zapovijed treba i dalje sadržavati izdavanje zadaća IZIN.

5.OPB I PROCES ODABIRA CILJEVA

Prvo, **zapovjednik odlučuje** koje dijelove neprijateljskih snaga treba napasti, do kojeg učinka, i uopćeno gdje, kada i sa kojim sredstvima.

Drugo, **S2 upotrebljava proces OPB** u pomoći u određivanju gdje postaviti snage za detekciju i praćenje ovih ciljeva da bi ciljevi bili praćeni i procjenjivani.

Treće, **zapovjednik odabire borbenu moć** sa kojom će postići željenu učinak na ciljeve.

1. ODLUČIVANJE

OPB daje informacije koje utječu na proces razvoja ciljeva. Tijekom raščlambe zadaće, napor procesa OPB proizvodi doktrinarni model i model neprijatelja koji identificiraju potencijalne visokovrijedne ciljeve.

Visoko vrijedni ciljevi

su one snage koje neprijateljski zapovjednik treba da bi uspješno okončao svoju borbenu zadaću.

S2 razvija **početnu listu visokovrijednih ciljeva** kako on u svojim mislima provodi ratnu igru kroz operaciju-kako će neprijatelj upotrijebiti svoja sredstva da podupre svoje akcije. **S2 identificira ključna sredstva koja su potrebna u provedbi osnovne ili primarne zadaće neprijatelja.**

Postoji **13 kategorija** koje se upotrebljavaju da bi se razvile grupe ciljeva.

To su:

1. Zapovijedanje, nadzor i veza

Ovo su ciljevi koji utječu na C3 manevarskih snaga i snaga združenih rodova.

Primjeri uključuju:

- pukovnijska, divizijska i armijska zapovijedna mjesta i
- prometne nadzorne točke

1. Paljbena potpora

ovo pokriva kompletan neprijateljski sustav paljbene potpore:

- zapovijedanje i nadzor paljbe,
- oružja/ topove, minobacače, rakete, avione i helikoptere..
- obradu ciljeva, i

- streljivo.

1. Manevar

Ovo su manevarske taktičke postrojbe u različitim postavama

- Motorizirane streljačke ili tenkovske satnije
- Područja prikupljanja
- Hodne kolone
- Postrojbe na prednjem kraju

1. PZO

Ova kategorija obuhvaća neprijateljski PZO sustav .

- Zapovjedništva i centre za obradu podataka
- Radarske položaje i
- PZO topničke postrojbe kratkog dometa

1. Inženjerija

Svi ciljevi inženjerijske vrste

- Pokretni mostovi
- Postrojbe za izgradnju pontonskih mostova
- Prelazi preko rijeka
- Tenkovski prijelazi
- Elementi za potporu pokreta

1. ABKO

Ova kategorija obuhvaća

- elemente borbenog rasporeda ABK postrojbi i
- paljbene položaje glavnih topničkih oruđa.

1. Izviđanje, obavještajni rad, nadzor i osmatranje ciljeva

Ciljevi u ovoj kategoriji uključuju:

- Zemaljski radari za nadzor
- Izvidničke ophodnje
- Zračni senzorski sustavi

1. Radio elektronska borba

- Radio ometači
- Postaje za otkrivanje radio i radarskih smjerova

1. Glavnina opskrbe (klasa III goriva ,maziva i ulja)

Ovo može biti kritična kategorija zbog razine mehaniziranosti nekih neprijateljskih snaga i predviđenog tempa napredovanja za snage drugog ešelona. Ciljevi uključuju

- Transportne postrojbe
- Stanice za opskrbu gorivom

- Stanice za opskrbu mazivom i ostalim sredstvima

1. Stanice za stokiranje i distribuciju streljiva i točke distribucije streljiva (klasa V streljivo)

Odnosi se na ciljeve neposredno vezane za transport i raspodjelu streljiva

2. Postrojbe za održavanje i opravku (klasa IX održavanje)

Ciljevi uključuju

- Pukovnijske stanice za održavanje
- Točje prikupljanja motornih vozila
- Pokretne stanice za opravku

1. Zračni transport

Ova kategorija se odnosi na postrojbe općeg transporta a posebnu pažnja treba biti data helikopterskom transportu

2. Crte komunikacija

Ovdje nisu određene specijalne mete. Međutim, bilo koji cilj u vezi sa zemaljskim ili zračnim linijama komunikacije može biti meta.

- Mostovi
- Zračne luke , poljski aerodrome
- Željeznička čvorišta i sl

MATRICA RELATIVNE VRIJEDNOSTI CILJEVA

S2 tada rangira visokovrijedne ciljeve **obzirom na njihovu relativnu vrijednost u neprijateljskoj operaciji** i bilježi ih kao dio neprijateljskog modela.

Potpuno razvijena, procjena visokovrijednih ciljeva uzima formu MATRICE RELATIVNE VRIJEDNOSTI CILJEVA.

A ŠTO AKO ...

...S2 ne identificira moguće lokacije visokovrijednih ciljeva kada razvija situacijski model?

S2 ne identificira visokovrijedne ciljeve koji su pridruženi NID i izrađuje situacijski model koji odslikava lokacije ovih visokovrijednih ciljeva kako će se oni pojavljivati na bojištu. Kao rezultat S2 se bori da osigura nominaciju za visokoisplative ciljeve. S2 treba da ocijeni svaki visokovrijedni cilj da bi odlučio da li će ga nominirati kao potencijalni visokoisplativi cilj. Ovo će omogućiti stožeru da odredi da li su ciljevi u dometu naših topničkih sustava i koji je prioritet u odsjecanju ovih ciljeva.

S2 treba **izlistati svaki visokovrijedan cilj po kategorijama na svakom situacijskom modelu i raspraviti ih tijekom provođenja ID kroz ratnu igru.**

Vodeći factor koji sili S2 da zaboravi na visokovrijedne ciljeve je vrijeme.

S2 obično ubrza izradu dobrog neprijateljskog doktrinarnog modela sa visokovrijednim ciljevima izlistanim još kod kuće, na mirnodopskoj lokaciji.

Kao rezultat toga imamo previđene visokovrijedne ciljeve. S2 treba raditi u uskoj suradnji sa Časnikom paljbene potpore kada ovaj razvija pregled ciljeva na neprijatelja.

Kada postrojba dobije borbenu zadaću S2 ima **već gotove doktrinarne modele sa listom visokovrijednih ciljeva koji se kasnije samo prilagođavaju konkretnoj situaciji.**

Vrijeme zahtjevano da se izrade ovi produkti vjerovatno je veće nego što ga S2 ima na raspolaganju.

Kao dio raščlambe ID i usporedbe ID, ili odmah nakon, stožer obično počinje proces odabira ciljeva sa **konferencijom o ciljanju.**

Upotrebljavajući rezultate ratne igre (situacijski, događajni i model za potporu odlučivanja) i OPB kao vodič, stožer odlučuje koji će visokovrijedni cilj postati visokoisplativi cilj.

Ključ za visokoisplative ciljeve je da se oni temelje na našoj zamisli o provođenju borbenih djelovanja i podupiru shemu manevra našeg zapovjednika.

Također, grupa za odabir ciljeva odlučuje:

- 1. Koje još ciljeve treba pridružiti listi visokoisplativih ciljeva**
- 2. Koje standarde imati u odabiru ciljeva(točnost i usklađenost s vremenom)**
- 3. Kada i gdje će se vjerojatno naći ovi ciljevi (naimenovana područja interesa i ciljna područja interesa)**
- 4. Kako napasti ciljeve, na osnovu zapovjednikove zamisli za ciljanje**
- 5. Da li je prosudba gubitaka potrebna na svakom cilju da bi poduprla zapovjednikovu namjeru ili ID i koliko detaljna mora biti**
- 6. Koje snage za prikupljanje podataka će biti upotrebljene za otkrivanje i praćenje ciljeva**

A ŠTO AKO ODABIR CILJEVA nije uključen kao dio ratne igre ili pravljenja sinkronizacijske matrice?

Čini se da je problem to što **ne postoji doktrinarni stav o tome kada se proces odabira ciljeva treba desiti i gdje on spada u Proces vojnog odlučivanja.**

Dvije su idealne lokacije za sastanak povodu odabira ciljeva tijekom Procesu vojnog odlučivanja.

- Prvi je da **sastanak u povodu odabira ciljeva može biti održan poslije raščlambe zadaće i prije razvoja inačice djelovanja.** Ovo će osigurati da ID koja se razvija je fokusirana na visokovrijedne ciljeve.
- Drugi je da se ovaj **sastanak može održati poslije formalne ratne igre; iako je odabir ciljeva raspravljan tijekom ratne igre kao dio akcije-reakcije-protuakcije ratna igra će se previše otegnuti i izgubiti na oštini ako se stožer bude trudio obuhvatiti sve pojedinosti i informacije o ciljevima koje se raspravljaju na sastanku o odabiru ciljeva.**

Međutim, informacije o ciljevima raspravljane na ratnoj igri ne trebaju biti izgubljene. Svako napor treba biti napravljen da bi se sačuvalo vrijeme tijekom sastanka za odabir ciljeva.

Otprilike 90% odabira ciljeva obuhvaćeno je tijekom provođenja ratne igre.

Primjeri informacija o ciljevima koje su obuhvaćene tijekom ratne igre uključuju:

- 1. O kojim ciljevima trebaju biti prikupljeni i obrađeni podaci i koje treba napasti**
- 2. Gdje i kada je za očekivati da će se ti ciljevi pojaviti na bojištu**
- 3. Tko može locirati ciljeve**
- 4. Kako ciljevi mogu biti napadnuti**
- 5. Zahtjevani obim štete koji će uništiti cilj**
- 6. Da li je za cilj potrebna prosudba borbene štete**

Postrojba može napraviti bolji posao u hvatanju informacija o odabiru ciljeva.

S2 zajedno sa Časnikom paljbene potpore treba imati poseban magnetofon na ratnoj igri sa posebnom zadaćom da hvata informacije o odabiru ciljeva. Međutim, ovo možda neće biti praktično na razini bojne jer će stožer teško upravljati ovima dvjema odjelima. Ako S2 i ČPP urade dobar posao tijekom ratne igre, slijedeći produkti trebaju biti kompletni na kraju ovog procesa:

1. Lista VISOKOISPLATIVIH CILJEVA.

Za ovu listu S2 treba da koncentrirana plan IZIN da locira i prati ove ciljeve. POZ zajedno sa listom visokovrijednih ciljeva treba fokusirati napor IZIN. Ako je lista visokovrijednih ciljeva i zapovjednikovi POZ nisu komplementarni S2 treba fokusirati svoje ograničene snage za prikupljanje obavještajnih podataka da odgovore zapovjednikovim POZ.

2. Standardi za odabir ciljeva.

S2 treba uzeti u razmatranje standarde za odabir ciljeva jer S2 mora razumijeti kako točne obavještajne podatke treba da bi se mogle angažirati snage za uništenje cilja. Primjer: Ako S2 uzimajući obavještajne podatke koje je dobio preko sredstava veze locira cilj isti ne može biti napadnut zbog zabrane otvaranja paljbe i S2 mora imati ljudsko "oko na cilju"

3. Plan prikupljanja obavještajnih podataka (ovo je raspravljano ranije)

4. Matrica smjernica za napad.

S2 se treba koncentrirati na elektronska djelovanja i elektronsku potporu za prosudbu učinaka borbene štete u matrici smjernica za napad.

OTKRIVANJE

Tijekom ovog koraka S2 provodi plan prikupljanja obavještajnih podataka koji će zadovoljiti zahtjeve za posebnim informacijama koji podupiru proces odabira ciljeva.

S2 fokusira snage za prikupljanje podataka na naimenovana područja interesa u odgovarajuće vrijeme da bi otkrio visokoisplative ciljeve.

Događajni model i model za potporu odlučivanja igraju kritičnu ulogu u procesu otkrivanja.

Prikupljanje podataka i njihova raspodjela je kritična za funkciju OTKRIVANJA.

Željeni visokoisplativi cilj mora biti otkriven pravovremeno.

Zato, jasne i koncizne zadaće moraju se dati svim snagama za prikupljanje obavještajnih podataka.

ŠTO AKO S2 NE ZNA mogućnosti snaga za otkrivanje podataka ocljevima u svojoj postrojbi?

S2 treba **znati sve mogućnosti snaga za prikupljanje obavještajnih podataka u svojoj postrojbi**. Često S2 zna mogućnosti snaga bojne ali ne zna to isto za **brigadnu ili divizijsku topničku postrojbu**. Ovo su kritične snage za prikupljanje obavještajnih podataka koje mogu pomoći S2 sa planom prikupljanja obavještajnih podataka i otkrivanju neprijatelja. Mnogi od S2 griješe u razmatranju ovih snaga kada se fokusiraju na plan prikupljanja obavještajnih podataka.

S2 treba koordinirati zajedno sa ČPP i časnikom za vezu iz zrakoplovstva da nauči više o mogućnostima i upotrebi topničkih i zrakoplovnih snaga za prikupljanje obavještajnih podataka. Mnoge od ovih snaga dostupne su dolje do razine bojne.

ŠTO AKO RASPODJELA PODATAKA O CILJEVIMA NIJE NA VRIJEME?

Često u postrojbama informacije o ciljevima stižu u operativnu središnjicu pravovremeno da bi se djelovalo protiv cilja. Zato **ako postrojbe ne raspodjele tu informaciju do sustava oružja koji će djelovati protiv cilja rezultira u propuštenoj prilici** jer većina snaga za prikupljanje obavještajnih podataka ne može pratiti ciljeve dugi period vremena. U mnogim slučajevima ovo može biti dodano kao nedostatak neadekvatnog upravljanja informacijama ili neadekvatan SOP. Često kritične poruke mogu bit zaustavljene zbog zagušenja u protoku informacija ili zato što netko ne razumije važnost informacije koju je upravo zaustavio.

DJELOVANJE

Nakon što S2 identificira jedan visokoisplativ cilj, S2 brzo raspodijeli informaciju ciljačkoj stanici da bi odsjekao cilj na odgovarajućem ciljnom području interesa.

Ponavljam, **model potpore odlučivanja** igra kritičnu ulogu u trećem stupnju procesa ciljanja.

Napad na cilj mora zadovoljiti smjernice za napad koje su razvijene u ODLUČIVANJU procesa odabira ciljanja. S2 može nastaviti praćenje cilja kroz cijelu bitku da bi se dala prosudba borbene štete. Postizanje željenog rezultata je razlog što je Procjena borbene štete kritična. Ako ne, kontinuirano praćenje podržava ponovno djelovanje protiv cilja, koje se dešava odmah.

**ŠTO AKO S2 NEMA DOVOLJNO SNAGA ZA PRIKUPLJANJE
OBAVJEŠTAJNIH PODATAKA NA ODREĐENOM MJESTU DA BI
ODREDIO GUBITKE NA CILJU PROTIV KOGA JE DJELOVANO?**

Procjena gubitaka je uvijek željena ali ne i prijeko potrebna. Procjena gubitaka za određeni cilj se temelji zapovjednikovim smjernicama, preporukama S2 i ČPP. **Ponekad i sam motrioc koji ima oči na cilju može dati procjenu gubitaka i uspješnosti napada.** Odluka za koji cilj želimo procjenu gubitaka mora biti napravljena tijekom funkcije ODLUČIVANJE.

Neke snage za prikupljanje obavještajnih podataka koje su uzete za procjenu gubitaka možda neće biti dostupne za prikupljanje informacija za POZ. **Zato se mora odlučiti na kojim ciljevima se zahtjeva procjena gubitaka.**

Procjena gubitaka je više od određivanje broja poginulih ili stupnja uništenja borbene opreme neprijatelja.

Ona također uključuje i:

- **Da li su ciljevi pokretni ili ukopani kao odgovor na napad**
- **Promjene u intenzitetu i tehnikama obmanjivanja**
- **Povećana međusobna komunikacija kao rezultat ometanja**
- **Da li postignuti gubici imaju očekivane učinke na neprijateljsku borbenu spremnost**

S2 uvijek podcjenjuje vrijeme koje je potrebno da se djeluje na cilj. S2 može ovisiti o istim snagama za prikupljanje obavještajnih podataka da osigura procjenu gubitaka. U mnogim slučajevima prikupljač informacija nije na mjestu da vidi cilj zbog kašnjenja. S2 treba da napravi svaki napor da ocjenjuje događajni model i vremenske fazne crte. To može zahtijevati i zemaljsko izviđanje. **S2 također treba razumijeti kako dugo treba da se određeni sustav postavi na borbeni položaj i počne djelovati na cilj.** S2 može unaprijediti svoje znanje o ovim sustavima od eksperata (ČPP, zrakoplovni časnik za vezu, kontrolor letenja) i vratiti informaciju.

Kasno je da se ovo napravi kada je već zadaća primljena. Ova znanja trebaju se usvojiti u mirnodopsko vrijeme prije borbene upotrebe postrojbe.

6. INTEGRACIJA STOŽERA I OBAVJEŠTAJNA OBUKA

INTEGRACIJA STOŽERA

Zapovjednik treba gledati svoj stožer kao jedinstven tim kad ima u vidu proces OPB.

OPB nije samo odgovornost S2. Cijeli stožer treba doprinjeti ovisno o svojoj specijalnosti. Obavještajni odjel nema izvora, ljudi, ili često ni znanja da provede proces OPB potpuno sam.

ŠTO AKO ODJEL S2 SAM PROVEDE CIJELI PROCES OPB BEZ POMOĆI SA STRANE?

Tijekom izvršenja mnogih zadaća stožer čeka S2 da razvije neprijateljsku situaciju prije nego što Proces vojnog odlučivanja može početi.

Stožer može dobro iskoristiti ovo vrijeme i pomoći S2 u svojim područjima odgovornosti ili biti usmjereni da to urade.

Upotreba iskustva cijelog stožera pomaže zapovjedanju da izradi najbolji moguće produkte OPB.

Zapovjednici trebaju usmjeriti svoje stožere da pomognu S2 u razvoju produkata OPB. Načelnik stožera treba blisko nadziratu stožerne sekcije i odjele da bi bio siguran da su oni pružili pomoć S2. Zapovjedne i stožerne sekcije i odjeli mogu doprinjeti procesu OPB sa već uspostavljenim odgovornostima.

ODGOVORNOSTI STOŽERA U ODOSU NA OPB

1. Zapovjednik

- Odobrava POZ
- Pomaže u odabiru neprijateljeve najvjerojatnije i najopasnije inačice djelovanja
- Osigurava smjernice za planiranje izviđanja i nadzora i odabir visokoisplativih ciljeva

2. S3

- Osigurava input o neprijateljevoj doktrini i taktici
- Pomaže S2 da razvije POZ
- Odabire visokoisplative ciljeve, ciljna područja interesa i točke odlučivanja sa S2 i ČPP

Obavještajna priprema bojišta

- Razvija matricu potpore odlučivanja u koordinaciji sa borbenim stožerom
- Provodi nadzor stožera nad elektronskim djelovanjem, psihološkim operacijama i operacijama sigurnosti i aktivnostima obmanjivanja

3. ČPP

- Planira i upravlja topničkom potporom izviđanja i nadzora/protuizvidničkim naporima
- Pomaže S2 u razvijanju situacijskog i događajnog modela o vjerojatnom načinu uporabe topništva od strane neprijatelja
- Osigurava za S2 bilo kakve obavještajne podatke o neprijatelju koji su prikupljeni kanalima topništva na višim razinama
- Sudjeluje u odabiru visokisplativih ciljeva, ciljnih područja interesa i točki odlučivanja

4. Inženjerijski časnik

- Osigurava stožer sa podacima i neprijateljevoj taktici i doktrini za pokretljivost/protupokretljivost i preživljavanje i mogućnostima opreme
- Pomaže u razvoju situacijskog/događajnog modela sa vjerovatnim neprijateljskom upotrebom inženjerijskih sredstava i sredstava za savlađivanje prepreka
- Osigurava S2 sa obavještajnim podacima dobijenim od nadređenog
- Pomaže S2 sa detaljnom analizom terena i modificiranom kombiniranom folijom prepreka.
- Brifira faktore OCOKA za svaku aveniju prilaza i koridor mobilnosti
- Koordinira uporabu inženjerijskog izbiđanja sa S2
- Sudjeluje u odabiru točaka odlučivanja
- Provodi analizu točaka zagušenja, minskih polja i mjesta za zasjedu sa neprijateljske točke gledišta
- Sudjeluje u odabiru točki odlučivanja, naimenovanih područja interesa i ciljnih područja interesa za prepreke

5. Časnik za vezu PZO

- Osigurava input za S2 o neprijateljskim helikopterskim i avijacijskim snagama u mogućnostima i njihovoj upotrebi
- Privremene avenije prilaza za helikoptere i avione
- Identifikacija vjerojatnih neprijateljskih zona iskakanja i zona slijetanja

6. Časnik za vezu avijacije

- Osigurava input za S2 o neprijateljskom sustavu PZO njegovim mogućnostima i upotrebi. Pomaže S2 u stvaranju modela ovih pozicija

- Osigurava informacije za S2 o neprijateljevim transportnim i jurišnim helikopterskim snagama i njihovoj upotrebi
- Prati neprijateljski PZO lokacije u pomaže u planiranju zagušenja neprijateljeve PZO
- Identificira potencijalne zone slijetanja

7. Zapovjednik obavještajne satnije

- Osigurava unput za S2 o neprijateljskim sredstvima za ED njihovim mogućnostima i upotrebi
- Preporučuje zadaće i položaje naših sredstava za ED tijekom planiranja IZIN
- Preporučuje elektronske visokovrijedne ciljeve, ciljna područja interesa i točke odlučivanja koje podupiru ciljna područja interesa

8. ČASNIK ABKO

- Osigurava input za S2 o neprijateljskim ABK mogućnostima i upotrebi. Pomaže S2 u modeliranju lokacija ovih sredstava i vjerojatnih lokacija gdje će neprijatelj udariti
- Savjetuje S2 o vremenu i terenu i njihovom utjecaju o ABK učinkovitosti
- Savjetuje S2 o tome kako će neprijatelj upotrijebiti dim.

1. Zrakoplovni časnik za vezu

- Osigurava input za S2 o neprijateljskim avionima njihovim mogućnostima i upotrebi
- Osigurava input za S2 o PZO opremi na veoma velikim visinama njenim mogućnostima i upotrebi. Pomaže u postavljanju modela za ove lokacije

Ovo su samo primjeri o tome kako zapovjednici mogu uzeti ostale stožerne članove da pomognu S2 u razvoju produkata OPB. Upotreba ove tehnike treba unaprijediti kvalitet i brzinu OPB produkata razvijenih zato što cijeli stožer pokriva velikim dijelom svaki neprijateljski BOS. Ako se prakticira često ovaj kombinirani napor stožera treba reducirati početno zahtjevano vrijeme za provedenje OPB i pomoći zapovijedanju u početku procesa vojnog odlučivanja.

OBAVJEŠTAJNA OBUKA POSTROJBI

Obavještajna obuka obično nije naglašena tijekom vježbi brigade, bojne i satnije na terenu iako neke postrojbe ponekad inkorporiraju neke forme obavještajne obuke u svoje vježbe.

BRIGADA

Focus na brigadnoj razini treba biti na treningu brigadnog i bataljonskog obavještajnog odjela. Bataljonske dvostrane i slobodne vježbe su odličan put za S2 da trenira na svim obavještajnim funkcijama.

Ovo omogućava brigadnom S2 da provede OPB i upravljanje prikupljanjem podataka protiv neprijatelja. Satnija obavještajne bojne treba također biti ugrađena u ovaj tip vježbi. To daje brigadnom S2 priliku da vježba svoje upravljanje prikupljanjem obavještajnih podataka i uspostavi dobar SOP sa satnijskim timom Obavještajne bojne.

Brigadni S2 bi trebao uspostaviti i plan obučavanja za sve brigadne obavještajne snage.

Ovakav prilaz omogućuje brigade da razvije sve obavještajne produkte koji se zahtjevaju i osigurati da se obavještajni rad ne duplicira i ne troše uzaludno limitirane snage za prikupljanje i obradu obavještajnih podataka.

Također, kroz obuku na razini brigade treba uspostaviti standardizirane SOP-ove da bi se riješili problemi vezani za promjenjivu kvalitetu i format obavještajnih produkata koji se izrađuju na brigadnoj razini i razini bojne.

1. BOJNA

Za vježbu na zemljištu bojne S2 se treba koncentrirati na interne SOP-ove bojne. S2 treba raditi veoma blisko sa izvidničkim vodom bojne tijekom razvoja PTRIP za izvršenje zadaće izvidničkog voda. S2 se treba uvjeriti da je većina PTRIP izvidničkog voda usmjerena na obavještajne zadaće. Glavne teme obučavanja treba biti obavještajno izvještavanje.

Kako je spomenuto ranije Vježba na zemljištu bojne je druga prilika za S2 da vježba uporabu snaga obavještajne bojne. Mnogi satnijski borbeni timovi mogu biti lako ugrađeni u bilo koju Vježbu na zemljištu bojne. Zapovjednici trebaju također trenirati njihove S2 da znaju pratiti neprijateljsku situaciju na zapovjednom mjestu postrojbe.

2. SATNIJA

S2 veoma se rijetko uključuje u vježbe satnija. U mnogim slučajevima, ovo je propuštena prilika. S2 bi trebao pokušati pridobiti osoblje svojeg obavještajnog odjela da sudjeluje u obučnim događajima satnije. Mnogi

zapovjednici satnija žele priliku da imaju obavještajno obučene vojnike, dočasnike i časnike u svojoj postrojbi. Sa učešćem ovih vojnika na obuci satnije prilika je da se provede i obavještajni trening.

S2 može pomoći u obučavanju zapovjednika satnija u OPB i pokaže im zašto je obavještajna djelatnost kritična za zadaću bojne. Ako satnije sudjeluju u dvostranim vježbama snaga S2 treba podijeliti svoj odjel i pojačati zapovjedništva satnija i uvježbavati njihove obavještajne vještine. Ovo može biti veoma vrijedna lekcija za osoblje S2 jer tada mogu usporediti svoje situacijske modele i produkte analize terena sa stvarnim podacima.

Debrifiranje ophodnji je drugo područje koje može biti prakticirano na ovoj razini. Ovo služi dvjema ciljevima. Prvo daje S2 mogućnost da prakticiraju vještine debrifiranja a drugo fokusira satnijske ophodnje da traže specifične informacije koje S2 treba.

Često mnoge ophodnje ne razumiju točno ključne informacije koje trebaju izvještavati. Sa ovim tipom obuke S2 može prakticirati razvijanje indikatora i njegovo odvajanje na faze na način da ophodnje mogu razumijeti. Dok se radi direktno sa satnijski postrojbama S2 može naglasiti korektno i vremenski usklađeno izvještavanje.

OBUKA OBAVJEŠTAJNIH ODJELA

Glavni problem sa kojim se danas suočava većina obavještajnih odjela je **vrijeme za obuku obavještajnog osoblja unutar njihovih odjela.**

Opća je praksa da se načelnici obavještajnih odjela po zapovjedništvima postrojbi koncentriraju samo na pokušaje provođenja dnevnih operacija koje se moraju provesti na mirnodopskoj lokaciji.

Iako su ove zadaće važne, sigurno neće netko stradati na njima. Međutim, neuvježbana obavještajna sekcija koja nije profesionalno odradila svoju zadaću može biti uzrok smrtu velikom broju dobrih vojnika.

Različiti Obavještajni odjeli su na različitoj razini obučenosti. Prva stvar koju Načelnik odjela treba učiniti kad stigne u odjel je prosuditi mogućnosti svojih ljudi u odrađivanju obavještajnih zadaća .

U funkcionalnoj –stručno specijalističkoj obuci treba se fokusirati na vještine vođenja rata. Načelnici obavještajnog odjela moraju dodijeliti dovoljno vremena zadaćama obučavanja obavještajnog osoblja u obavještajnim vještinama potrebnim da podupru zapovjednike na bojištu.

Veoma je česta pojava da Načelnik obavještajnog odjela misli da može izraditi sve obavještajne produkte potpuno sam.

Međutim, ne može. Ako Obavještajni odjel ne radi zajedno na razvijanju produkata OPB, to je bitna pogreška jer obo uzrokuje nepotrebno gubljenje vremena u Procesu vojnog odlučivanja. Ovo ima i druge posljedice na postrojbu jer kada Načelnik obavještajnog odjela nije nazočan veliki je problem tko će odraditi njegovu zadaću.

Kao minimum, svaki član Obavještajnog odjela trebao bi biti sposoban:

1. Analizirati obavještajne prosudbe i izvješća i identificirati propuste i manjkavosti
2. Održavati i ažurirati obavještajnu bazu podataka
3. Pripremiti i održavati situacijski zemljovid i pripadajuće folije
4. Održavati ustrojbene knjige potencijalnih neprijatelja
5. Organizirati obavještajne fajlove i mape
6. Integrirati dolazeće obavještajne podatke u postojeće fajlove i mape
7. Pomagati u pripremi i prezentiranju obavještajnih brifinga
8. Prorađivati obavještajne informacije iz svih izvora za razvijanje i ažuriranje neprijateljske baze podataka
9. Razviti foliju kombiniranih prepreka
10. Razviti avenije prilaza upotrebljavajući modificiranu, kombiniranu foliju prepreka
11. Odrediti koridore mobilnosti unutar identificiranih avenija prilaza
12. Identificirati i nabrojiti nedostatke u informacijama (prioritetni obavještajni zahtjevi-POZ i obavještajni zahtjevi-OZ) za određenu operaciju
13. Pripremiti listu indikatora za svaki POZ i OZ za određenu operaciju
14. Pripremiti skicu zapovijedi za prikupljanje obavještajnih podataka
15. Procijeniti dolazeće informacije sukladno indikatorima
16. Skicirati obavještajno izvješće
17. Pripremiti doktrinarni model za prosudbu neprijatelja
18. Prioritizirati avenije prilaza prema veličini, usmjerenosti i dužini
19. Razviti situacijski model
20. Odrediti točke odlučivanja
21. Razviti događajni model i događajnu matricu temeljenu na situacijskom modelu
22. Identificirati i notirati područje cilja i naimenovana područja interesa
23. Izračunati mogućnosti kretanja između naimenovanih područja interesa
24. Odrediti neprijateljsku najvjerojatniju ID
25. Prioritizirati neprijateljske ID prema vjerojatnosti usvajanja
26. Razviti model potpore odlučivanja

Finalni dio ovog teksta fokusiran je na razvoj MODELA ZA POTPORU ODLUČIVANJA (MPO). Iako MPO nije odgovornost S2, on osigurava većinu produkata koji se zahtjevaju za razvoj MPO.

RAZVOJ MODELA ZA POTPORU ODLUČIVANJA

Postrojbe često imaju problema razvijajući MPO. Proces planiranja često završava sa razvojem SINKRONIZACIJSKE MATRICE (SM).

SM sama malo pomaže zapovjedniku u identifikaciji potencijalnih TOČKI ODLUČIVANJA kroz bitku.

SM udružena sa MPO može pomoći zapovjedniku u identifikaciji i predviđanju odluka na bojištu.

Razvoj MPO počinje rano tijekom procesa OPB. To je sistematičan prilaz da se otkrije KRITIČAN DOGAĐAJ na bojištu i reakcije ili odluke koje naše i protivničke snage moraju donijeti za uspješno izvršenje njihove zadaće. Proces OPB daje radni okvir za predviđanje GDJE, KADA, I KOJE vjerojatne odluke će naše ili neprijateljske snage donijeti dok međusobno djeluju na bojištu.

Ovdje je predstavljen i objašnjen proces od šest koraka dizajniran da pomogne postrojbama u razumijevanju i razvijanju MPO:

- 1. MODIFICIRANA KOMBINIRANA FOLIJA PREPREKA/ razvoj folije avenije prilaza**
- 2. RAZVOJ NEPRIJATELJSKOG SITUACIJSKOG MODELA**
- 3. RAZVOJ DOGAĐAJNOG MODELA**
- 4. RAZVOJ PODRUČJA INTERESA CILJA**
- 5. RAZVOJ INAČICE DJELOVANJA**
- 6. RAZVOJ KRITIČNOG DOGAĐAJA I TOČKE ODLUČIVANJA**

Za razvoj MPO upotrebljavaju se produkti razvijeni kroz cijeli proces planiranja. To nije nešto što je ekskluzivno napravljeno nakon što je plan razvijen. Cilj je da se upotrijebe produkti koji su razvijeni prije tijekom procesa planiranja i kreira upotrebljiv alat koji može POMOĆI ZAPOVJEDNIKU DA DONESE ODLUKE NA KRITIČNIM TOČKAMA NA BOJIŠTU.

1. MODIFICIRANA KOMBINIRANA FOLIJA PREPREKA/ razvoj folije avenije prilaza

Prvi korak i razvoju MPO je razvoj MODIFICIRANE KOMBINIRANE FOLIJE PREPREKA (MKFP). Ta MKFP kasnije omogućava S2 razvoj FOLIJE AVENIJA PRILAZA (FAP) identificirajući neprijateljske avenije prilaza. MKFP i FAP pomažu zapovjedniku i stožeru u identifikaciji opcija koje su dostupne protivničkim i našim snagama u odnosu na MANEVAR. FAP će se upotrebljavati kroz cijeli proces razvoja MPO i konačno će postati MPO.

2. RAZVOJ NEPRIJATELJSKOG SITUACIJSKOG MODELA

Drugi korak u procesu razvoja MPO je razvoj NEPRIJATELJSKOG SITUACIJSKOG MODELA (SITMOD). Vrijeme može spriječiti razvoj više NID, ali najmanje dvije, najvjerojatnija i najopasnija trebaju biti uzete u obzir. Zapovjednik treba osigurati S2 sa smjernicama kada ovaj razvija njegov SITMOD. Ove smjernice mogu uključivati broj NID koje treba razviti, ili ostale specifične aspekte koje S2 mora uzeti u obzir. S2 treba razbiti svaku NID sa istim obimom detalja.

Svaka NID mora obuhvatiti:

- TKO?-koji element
- ŠTO?-vrsta operacije, borbenog djelovanja
- KAD?- vrijeme kada će akcija početi
- GDJE?- sector, zonu, aveniju prilaza ili cilj koji neprijatelj želi postići
- KAKO?-metodu koju će neprijatelj koristiti da upotrijebi svoje snage

Svaka NID treba uključivati listu VISOKOVRIJEDNIH CILJEVA koju stožer upotrebljava u ratnoj igri i procesu odabira ciljeva. Skupina NID daje temelj za formuliranje naših ID.

1. RAZVOJ DOGAĐAJNOG MODELA

Razvoj DOGAĐAJNOG MODELA (DOGMOD) je treći korak u procesu razvoja MPO. Kako S2 razvija svaki naprijateljski SITMOD, on mora u glavi provesti RATNU IGRU protiv svake NID i identificirati one lokacije gdje neprijateljska aktivnosti u svakoj NID pomaže razlikovati tu posebnu NID od ostalih.

Ova područja postaju naimenovana područja interesa (NPI) za svaki SITMOD. Svi SITMODOVI su tada stavljeni pojedinačno na FAP. NPI sa svakog SITMODA se tada premješta na FAP.

S2 se treba fokusirati na ona NPI koja mu pomažu u određivanju i identifikaciji koja NID je odabrana od strane neprijatelja. NPI koja služe svim NID nemaju nikakvog smisla.

Ova FAP sada postaje DOGMOD.

Taj DOGMOD može također služiti kao vodič u razvoju PLANA PRIKUPLJANJA PODATAKA I PLANA IZVIĐANJA I NADZORA.

On prikazuje kada i gdje prikupljati informacije.

2. RAZVOJ PODRUČJA INTERESA CILJA

Dodavanje PODRUČJA INTERESA CILJA (PIC) je sljedeći korak u procesu razvoja MPO.

Ugrađivanje PIC u proces razvoja MPO je identičan koraku 3.

Dok S2 razvija svaki neprijateljski SITMOD, on mora identificirati one lokacije i događaje gdje neprijatelj može upotrijebiti potencijalne VISOKOVRIJEDNE CILJEVE (VVC).

Ova područja postaju PIC i naznačena su na svakom pojedinačnom SITMODU.

Ove folije PIC se tada stavljaju pojedinačno na FAP/DOGMOD (folija br.2) i PIC se kopiraju na foliju br.2. PIC su definirani kao točke ili područja gdje naš zapovjednik može utjecati na akciju sa paljbom ili manevrom.

3. RAZVOJ INAČICE DJELOVANJA

Peti korak u razvoju MPO je razvoj ID.

Stožer razvija ID temeljem zapovjednikovih smjernica i činjenica i pretpostavki identificiranih tijekom procesa OPB i raščlambe zadače. Zapovjednikove smjernice daju osnove za inicijalno nanošenje naših snaga potrebno da se suprotstavi neprijateljskoj akciji.

Uloga S2 u razvoju ID je da osigura da svaka ID iskorištava prilike koje pružaju okružje (crte otvaranja paljbe, najbolji teren za obranu, crte međuidljivosti) i neprijateljska situacija (neprijateljeve slabosti).

4. RAZVOJ KRITIČNOG DOGAĐAJA I TOČKE ODLUČIVANJA

Šesti korak u razvojnom procesu MPO je da se identificiraju TOČKE ODLUČIVANJA (TO) bojištu.

Ovo se događa kada stožer provodi RI između NID i ID. PIC/DOGMOD je stavljen preko folija ID i NID.

Kako stožer provodi RI, zapisivač, obično pomoćnik S3/S2, hvata rezultate ovog procesa na SINKRONIZACIJSKU MATRICU (SM).

Tijekom bitke, stožer identificira KRITIČNE DOGAĐAJE, LOKACIJE, VREMENA I ODLUKE koje naš i neprijateljski zapovjednik mora donijeti.

Obavještajna priprema bojišta

Kako stožer nastavlja kroz proces akcija-reakcija-protuakcija, ove se informacije nanose na PIC/DOGMOD koji postaje MPO.

MPO treba sadržavati iste informacije kao i SM samo u grafičkoj formi.